

Wien den 12 April 1878.

Tack, mina små wänner, för Edra brev!
Det var roligt för Pappa att få dem. Men
nästa gång skall Ni försöka att skriva
det bästa, Ni kan, ty det tycker Pappa
mera om att få. Det var fränt af Gertrud
att tala om lilla Taja, för att Pappa har
förut inte fått höra någon ting om honom,
sedan jag reste hemifrån, men ofta längtat
att få höra något. Mamma skriver att
han är sjuk, och du gjorde Pappa ledsen.
Mammas brev fick jag i förgår, men idag
har jag ické fått något. I morgon får jag
väl ändå riktigt säkert höra, huru det
står till.

Jag skall tala om för Er att här
bruka små flickor eller gummor på gatorna
sälja buketter af blommor, som kallas för
lukéviolor, därför att de lukta så godt.

Orh du är en sådan blomma Ni ser
här. Så går du också så många omkring
på gatorna, som bjuda ut apelsiner.
De skickas hit från Italien, som ligger
nära härintill. Men ännu äro de icke
riktigt mogna. Ibland äter Pappa en apelsin
till quallen i stället för någon annan mat.
På morgonen brukar Pappa dricka kaffe ur ett
glas, för att det brukas så här, och doppa
något bröd deri. Sedan går jag på sjuk-
huset. Orh klerkan 1 eller 2 äter jag
middag på något vårdshus, alltid en-
samman. Nu vet Ni ju litet, huru
Pappa har det.

Helst nu mycket till Moster Lotten,
Otto, Anna, små bröderna och alla
andra. Abel är väl nu frisk igen;
det hoppas Pappa riktigt.

Eder Pappa.

Paris, 12 rue Darcet. 6 22 Sept. 1883

Min kära barn!

Tack för Edra brev! De vore välkomna.

Ja, hvad skall jag nu berätta för Er? Om

Paris vore ju mycket, mycket att säga.

Staden är ^{så} stor, att det ser ut som om

den icke hade något slut, och husen

äro så höga, att man ständigt måste

undra öfver, huru det stackars folket vider

sig, som måste bo i 7de eller 8de vå-

ningen, ty de flesta nya husen ha 7

våningar. På gatorna är det så mycket

folk, att man får se sig väl före

att icke bli förskörd, då man

skall gå tvärs öfver en bredare gata.

Jag nästan tror att Astrid icke

skulle tycka riktigt om den här

staden med sitt virvar och ständiga

buller.

Mycket är att se museer, samlingar,
vackra byggnader m. m.; men jag
går icke ork för på något utom mitt
sjukhus, ty det är ju för det jag nu
egentligen kommit hit.

Nu får I halsa bröderna; till dem läser
jag väl knappast tillfälle att i denna
vecka skriva, utan får detta bref gälla
även för David som svar på hans bref.
Någon primärken är jag sådd för jag
ej kommer att hafva med mig.
Säler tillgripne Far.

Camus d. 31. 3. 84.

Kerant Wood

Kära lilla Astrid!

Första aftonen jag tillbringar i denna vackra
Camus vill jag svarar på att säga dig
många saker till tack för dina mycket vän-
liga brev. Det var så riktigt klokt för
dina något från Rde. Jag hade verkligen
tänkt att du alla dina system för skulle
skripit något till mig och jag trodde verk-
ligen du blivit bort mig eftersom du ej läte
dij få några meddelanden från Rde.
Jag kan väl förstå att du må ha tagit en
tjuvsnarad endast med frammanade snitte
dessa om du glömmer på lite meddelande från
från var kammarer. Du Rubenson, var
till mitt begär och, du väntar den enda den
skripa flitigt till mig.

Nu jag skall vara ute några dagar till
att göra en nödärkning riktigt nödande. Jag
vill att du skall ha och få den bästa nödande
med dem. Dina utom den som finns på
de evigt nödande alperna där jag ej sett
sedan jag öfver Baieru reste med till Schweiz
i början af februari. Jag är mest öfver-
lätt solken. Vi ha haft några fina
dagar men i allmänhet vackert. Du du
tänker sig en varm julidag på turken
olen ställa klar från en julstämning med en

Sådana finnas bestämt omk. 100 stycken
och då spen af dem var mindre än 1/2
i genomskänning, men många betydligt
större. Kan du göra dig en föreställning
om hur många kameliablommor som an-
vändt. Det var kom att växa och odlas
vax till och hållet parerade med röd och
hvita kamelior. Ja nu var det vackert
men givet kan man säga att det
var bra mycket försiktigare att endast
kasta bort - för den bästa kastades
naturligen bort under eftermiddagens lopp.
Du annan sagt i lilla en gammal och
benägen. Det förstår att man väntar i
"blommornas stad" som lilla kallas för
något dylikt skall komma åstadkommas.

Om du tror jag förstår vad mig med framman
så fort som möjligt, men jag vill en sådan
nytt, också att både du och Mlle?
(vad lilla är kärleks?) skulle vara om du
finns över den - men det slipper du vackert.
Om 1/2 månad koppar jag åter få vara hem-
ma och skall då också ge dig lite bättre
föreställning om att det vackra land.

Om skall du vara om du hela alla system
mycket, mycket. Det var kan du göra en
skripa, för jag har du väl ej lust att öfver-
till och vända på mig. Sprid den skall
du hela på det djestligaste från din
Fruigste Morbror.

d. 3. 4. Tänk du i jag redo vi på åsner. Som ej var högre
än att jag väntar midde med förvara i marken. Du skulle
säkerligen skänka om du varit om i beisen.

hiarnmel, marken betäckt af en yppig grönska
och talrika blomster, som skida angenäma
vällukta och runda ögat genom sina vackra
färgen, kan du få en föreställning om hur
det ser ut här. Pålna och andra snö-
väske träd växer här i de fria och skyddade
aldrig få kyla, som här i allmänhet är öfver,
då de berättades. Det för några dagar sedan
är oss färd i bergen omkring 12 mil
härifrån.

Ännå förare skulle välkligen ha mycket
roligt, att du får, om de var här, för gå och
red trappstranden och gräsa i den fina sanden.
Dagligen ser man en mängd barn som äro
ifrigt sysselsatta med att af sanden bysa
hans afstichögar samt i den gräsa grötter
kanaler, sjöar och dylikt. Ja du kan
förvåna dig om du är en janska solist;
jag har själv förökat det och funnit
det janska utmärkt.

Åriondagen gick en utskänkt och är
en utflykt till en närliggande stad där vi
besögo en stor fabrik för dyllade produkter
och en annan för tillredning af formar,
pompier och andra dylika saker. Det var
rikligt soligt och de konfigurerne voro
mycket goda att smaka på; jag skulle just
någon jag kunde skicka dig några, om du
tyckes tycka om dem. Det är en under
den tid då de fabriceras rosensol, avinns
dagligen omkring 350000 lb förnör och
400000 lb apelsinblommor; då kan du

tänka dig huru stora förnödsörlingar måste
finnas i stadens värlar. Under April och Maj
doftar hela kringligande trakten af den stora mängd
förnör som då står i full blom. -

Här vi komma till den stora, stora tid för
vi men snart lära de äro, liksom blommor i
den mycket. smottas förnörblommor i blom
du är den hela tiden. Dessutom att jag ej
kan, vända i den några roser; de framkomma
ej bra, utan falla sönder, när de upstås.

I torsdags fingo vi här äro något ganska
märkvärdigt, för oss vorder åtminstone.
Det var en så kallad "Bataille des fleurs"
Utefta en stor blommande ^{belägn} alvets riksdag
för närvarande 300 vapen i trevare rader
mötande varandra. De flesta vapen voro
klara eller helt och hållet prydda med
språnge blommor och i alla fanns gjut
af den rikande personerna en stor mycket
det små och stora buketter, i smuliga
vapen 5 à 600 buketter och dessa bestodo
till i förlifande vapen under skämt
och skämt. I bland kunde man se hur
från en vapen utstos en litet lapp af
blommor till den andra någon beakt
eller en vapen som var särskildt vackert
dekorerad. Då var en prydd med lätan
deto och tillst afvessad med presterna
en annan med granor, en tredje
med roser och kamelior. I vice, där
jag såg en dylik tillställning för en
veckan sedan var en vapen alldeles ofrydd
med endast kameliabuketter; af stora

1887 ²³/₁₂

Min kära, älskade dotter!

Tag här nog ick hemma hem
förän med något tag i morgon
e. m., ämnar mig näml. åka
i morgon i Djurgårdskyrkan.
Det ligger således ^{nu} på dig att
håpa moderlig omsorg om
dina systrar och alla i vårt
hus!

Är det någon som nödvändigt
vill träffa mig, så är väl
säkerst säga 5-tiden på sön-
dags e. m.

Din att hjälpa
ärhundra de gamle
Fader.

Upsala d. 5 Sept. 1891.

Stackars barn, som skole vara ensam-
ma på landet i det här krusiga
väddet! Om lördag, den 11 dennes,
tanker jag på hafr framman de komma
till quallen: förvaltningsnämnden:
Prof. Hedenius (med son, som är revisor
på mine saken/keper), Fristedt, Dr
Schultz och ett par till. Nu vill jag
fråga om jag kan få bjuda Eder
orksa. ~~J~~ Känner jag åt minstone
komma och heka på öfver lördag
söndag, måndag; men kanske I
nu ären mogna för inflyttning?
Eder kommer hem till nämnda
bjudning.

Mor minner väl sig se detta

Eder tillgifna för

Kyckling kan nog bekrävas till
lördagen, men du finnas ju här
och att på kepa.

ensam. På sådant sätt blef kl.
1/2 11, och då tyckte jag, att det var
tid att gå och lägga sig, men
jag fick ej somna förr än vid
1/2 2 tiden. Ty mina omtalade
vänner, danskarna, hade en stor-
artad fest den aftonen, och de sluta-
de visserligen ej den så tidigt, men
då togo de sig en promenad, och
då passade jag på att somna. Jag
har ej gjort någon bekantskap med
dem och kommer ej att göra det heller,
ty redan andra dagen uppförde de
sig mindre passande. Men nu
måste jag väl säga farväl af dig
kära syster. Halsa far och mor och
alla syskonen och alla edra gäster
derute, beder din egen broder
David.

Jag får väl snart höra huru I ha det
i morgon.

Gateshead den 12 juni 1892.

Min kära syster!

Ditt bref, som jag
fick i går var särdeles välkommet.
Jag har just varit så rystigt ångslig,
att eder Englands resa skulle gå
om intet, då I ej hafven nämnt
derom i något föregående bref.

Viljen I verkligen, att jag skall
börja skriva på engelska nu, så
kan jag ju försöka, men jag kom-
mer nog att göra fel här och där,
hvilka I i så fall får ursäkta.

Jag börjar nog komma lite' bättre

Öfverens med engelskan nu, åtmin-
stone förstår jag bättre nu än i bör-
jan, när den talas.

Nu i skolan ej dröja med
eder afresa till ~~känt~~ fram i juli,
utan det är bättre att lämna
A. straxt efter midsommars, så att
Jåren här de första dagen i juli.
Nu är det just en så härligt
tid här. I får ju komma hem
desto förr, men kom ihåg, att I
ej får börja på att längta hem,
innan Jåren på väg.

I går var det meringen, att
"Ranblingen Clubben" skulle ut på
eftermiddagen, men då började
det regna och bli ryckigt väder,
hvarföre jag vände om hem, der
jag bestälde en eldrasa, och sedan

fick jag ditt brev, hvilket du kan
förstå var mycket ~~välkommet~~ ^{kommet} då
jag just den aftonen var öfver-
lemnad åt mig själf. Sedan sul-
lade jag ned gardinerna och satte
mig framför brasan. Och ~~da~~ ^{da} satte
jag och tänkte och t-å-n-k-t-e
och min tankes flögs ändra bort
till Addeboda. Och jag undrade
just om inte äfven I sutto och
"tänkte" och språkade den aftonen.
Och ^{jag} undrade äfven om ej våra
tankar ilade förbi hvarandra
på vägen. Jag måste verkligen säga,
att det var en af de treftigaste
stunder jag haft sedan jag kom
till E. Ibland tyckte jag ^{alldeles} att
I sutto bredvid mig, men då
jag tittade efter, fann jag mig

att höra, att Linds ~~är~~ uppsagda.
Orsakerna får jag väl höra, då
J kommen. Helsa Emanuel från
mig och tacka honom för hans
bref. Helsa vidare far och mor, Ger-
trud, Ester och tant Klara på det
hjärtliligaste från din ällgifne
broder

David.

Du får vara snäll och ursäkta,
att detta bref är skrifvet lite' skar-
pigt, men jag är så rysligt trött
i kväll, och det är ej att undra på,
skall jag tala om för dig.

Välkomna!

Gateshead den 1 juli 92.
Woodbine Place 1, Union Lane.

Älska syster!

Mycken tack för
ditt bref! Vädret här är mycket om-
bytligt. På morgonen kan det vara
utmärkt vackert väder och på aftonen
kan det ösregna. Och detta lår bero
på att det ligger så nära öppna haf-
vet. I allmänhet ha' de mycket regn
under sommaren här, men mycket
lite' snö under vintern. Vårt klimat
i det kära Sverige är allt bäst ändå,
tror jag.

Det gladdede mig meget dtt höra,
att I slutligen bestämt dag f r
afresan. Nog vore det bra roligt
och lämpligt för mig, om I kunde
& komma hit den 16 juli. Derför
att då har jag antagligen ledigt,
och då f r jag  fven träffa eder
hela söndagen. I tänker väl ej stan-
na i London? Försöken fara från L.
med det tidigaste tåget, så att I
kommer hit på förmiddagen. Jag
antar att det tar omkring 7 tim. från
L. till N. I m ster skriva till mig
någonstädes på vägen och tala om,
med hvilket tåg I kommer, så
att jag kan vara eder tillm tes.
Sag viljet  till Newcastle.

Fr m för all del ej hit på-
en söndag, om I ej viljen bo på hotell

första natten.

Slutligen måste jag väl  fven
ha' &  nsorger, om hvilka klädningar
I skolen hafva med eder. Du och
Gertrud kan ju tåga edra nya,
rutiga klädningar. I f n ej komma
hit i svarta klädningar. Newcastle
 r ej så svart, som man föreställer
sig i Sverige. Det ligger visserligen
ett r km rke öfver vissa delar af
staden, men det inverkar ej mon-
ligt på kläderna. Man ser ganska
ofta alldeles hvita klädningar h r.

Det är ju bra tråkigt, att
mor känner sig så klen. Bara
här står ut med resan b ra det
nog bli stärkande för henne att
komma hit.

Det förvånade mig mycket

31/8 93

Min Kära Lilla Astrid!

Jag får vara synnerligen glad och
tacksam för att Gerda var med
eder på resan, i annat fall skulle
jag verkligen nu vara bra otolig
för eder, då vi ej få några under-
rättelser från eder. Genom
Gerda har jag i dag hört att
det väl till o att resan hade
gått väl. Skrif med omgående
jag längtar så efter brev från
dig, så mig då bara hur
du känner det att vara ute,
när detta brev kommer dig
till handa har det för leu.

nat eder, det kans väl ledamot
tänker jag?

När jag i går quall hade jag
kände jag så af eder ande, att det
var som jag hade haft eder alld,
hos mig.

Pastor: Riber har skrifvit ett af-
lynt brev till Fackner, deri han
ibland annat säger; att det är
egentligen g. något hinder för
 honom att få predika den
söndag han begär, såvida det
icke är hans mening att gifva
mig (Riber) en ^{oförentlig} uppsträckning från
predikstolen. Jag tycker fackner
går rätt spen g. faster sig något
vid ett så ohyfsk, opassande tal,
utan han tänker svara; att jag
tager da för afgjort, att jag kom.

Men att predika om söndag, du kan
mer mig bra lite då du tror mig
om det något sådant.
Minnet g. något mer om.
Många hilsningar.

Din vän & bröder

Uppsala ³¹/₅ 93.

Upsala ^{9.} 6. 1899.

Min kärn egen lilla Astrid!

Tack så innerligt för ditt mycket
öfverlångtade brev från Zürich.
Jag fick det i går kväll. Brevet
från Würzburg fick jag icke för
än på middagen samma dag, då
förstår du också hur lång min
båttan varit efter brev.

Din ande är mig så ofta nära, hur
har du det mitt kärn barn? Håll
per du det godt, eller ~~är~~ är du i nöd
öfver tryck och bekänning.
'Eck mitt barn' gå till din hjertan
med allt, utgjut ditt för Jesus.

Har du, Astrid, jag har en
stund till hvarandra och som du vill
talade om för att Morbror Ludvig
var utnämnd till Bergmästare,
Myrberg har sett det i någon
tidning, det var ju bra riktigt.
Helan den kärn Dora. Nu måste
han själv skrifa och tala om
för mig hur han känner det
i sin nya ställning, hur det går
allt jag så med förhållningarna.
Nu reser Gertrud ut med sina två
skolbarn på en utfärd som är ganska
samt anordnad för alla barna.
Just nu telefonerade Kihlgren ö
sade, att Anna afstod från att resa,
fastän det hade varit mycket varit,
han kunde också att det var rik,
tyl om om henne.
Så jag ej ut hur något besök skall

Han är en mästare att hjälpa
ur och i all nöd.

Jag saknar dig bra mycket. Men
jag tror och hoppas att denna tid
skall bli så för ditt inre en god
balsignad tid. Låt oss oöfslätligen
se framåt jagande efter målet,
da för vi har att taga allt som möter
oss på ett inre, högre sätt, då lyfter
vi öfver det mörkare som vill
draga oss ⁱⁿ ner.

Han du tänka dig att Anna Bucken
har skrivit och sagt att han skulle
komma hem i dag på qvällen ut
till Wänge, för att återvända må
dag middag. Gustafson skref genast
och sade henne hur han hade det
och bad henne att icke komma.

Swarna har fick ett brev kort att han
skulle komma, och det var så till,
att kom om han hade fått det vanligaste
brev från G. Herr Rihlgren reste
på morgon till Stockh. för att säga för
sin hustru, att skjuta upp sitt kom-
mande dit. Stacks lilla Gustafva, det
är en skräcklig genömgång, men det
är ju allt godt beslag. Man har en
berklig evigt barmhet.

Denna vecka har vi en utskutande arbe-
tat inom hemmet, allting har varit
upp i ned bant, i dag brisa vi att få
grytet run i ordning, jag har stått
märkbart för mig, i går var det nog
klent, men i dag är det bättre, nu är
alla bråterna utflyttade.

När Myrberg kom hit i går, han

Alfa Hultén skrev till sin syster

Alfa Hultén skrev till sin syster

dygnet, hör du det?

Jag hade i går bref från far,
mor och Mamme. Far skref, om hvad
han tyckte, att jag borde göra en-
der Augusti månad, nämligen fara
till franska Schweiz. Mors bref skickar
jag till dig och Emanuel skref om
deras tröfliga rundresa och primärks-
affärer.

Det är förstås alldeles klart, att du
bör lynda fru Slepp, när hon kommer
och helsar på dig, och ju finare desto
bättre. Fru Slepp och fröken Connolly
helsa dig på det hjärtligaste genom
din mycket ällgärdne
broder

David.

Zürich den 15/7 93
Schönbergs Gasse 2.

Min älskade syster!

Du får verkligen
vara snäll att ursäkta mig, att jag
ej svarat på ditt bref och dina två
brefkort förr, men jag gör verkligen
ganska redigt nu, ty min vistelse
är snart slut här. Alltnog måste
jag hjärtligt tacka dig för dina med-
delanden. Nu har jag först och främst
att ontala, att Fru Slepp ej kan kom-
ma om tisdag, som hon tänkte, ty
då skulle Carl fara bort och så kom-
mer herr von Goldbergs far visst

hit då, så att hon då ej kan lemna,
men hon får kanske om lördag d. v. s.
i dag åtta dagar i stället. Orsaken
hvarför hon skall fara till S:t Gallen
är den, att hennes man är begrav-
des, och hon kände det visst mycket
svårt, att hon ej kan ~~fara~~ fara dit d.
18de, ty det är hans begravnings-
dag. Håron får du naturligtvis när-
mare meddelanden framdeles.

Ja, för mig blir det antagligen
så, att jag kommer att fara till
franska Schweiz i början af Augusti.
Det är allt det förståndigaste vid när-
mare eftertanke. Hvarför får jag
väl förklara för dig, när jag kommer
och helsar på dig, hvilket blir om
en fjorton dagar.

Fröken Connolly, de andra två
amerikanskorna, herr Bertius
och jag ha ganska trefligt om kvällen
na efter kvällsvarden tillsammans.
Vi hitta alltid på något att soa oss,
och vi kumma mycket bra öfverens.
Jag får då öfving i att tala tyska
och engelska. Tyskan börjar verk-
ligen gå ganska bra nu. Du är väl
förfärligt styf nu?

Det var roligt att höra, att du
nu börjar trifvas med ditt arbete,
men inte duger det, att du går och
lägger dig så der sent, då du stiger
upp kl. 5. Det vill jag råda dig att
ej göra några extravaganter, ty det
kan du få plikta för. Du måste
åtminstone sova $7\frac{1}{2}$ - 8 tim. om

led. Mot aftonen bröto vi
upp. Då begafvo vi oss
alla till fotb - utspår
en 3 timmars fotvandring
och till sist en 1/2 timmars
färd på båt. Den färden
lemnade oss ungdomen
goda, upplysande minnen.

Efter skolan blud beviljade
jag ett läraremöte - det andra
allmänna skolläraremötet i
Finland - der var man i tillfälle
att höra mycket lärorika
andraganden i skolfrågor
och träffa personer af hvil-
kas rika erfarenhet det
var mycket att lära.

Först efter midnatt
voro vi, min mamma och
jag, i tillfälle att sova ut
på landet. Vi bo nu i en
skugggård - närmare
Sverige än annars. Min

1893 27/2 Ottilia Stenbäck

den kära skalden på ett rå-
påd och uaint sätt. Tänk Dig,
nu blefvo vi inlysnade på att
besöka hvar hem. De kan
tänka Dig hvilken glädje det
var för barnen. Först hade
vi en 2 timmars färd med
ångbåt för tillfället lyd,
med vår majdrottning i spet-
sen (jag vet icke om du hört tala
om de föreningar till skydd för
kända fåglar, som Topelius kallat
i gång; de fira hvarje år en maj-
fest och hafva då en majdrot-
ting, en kamrat, som de för
tillfället vald dertill och som
de blomstermyckad bär före-
ningens fana. Vi firade vår
majfest just på Björkudden
Topelii hem, togade den stora
skaran ordnad i ett långt
led upp ifrån Björkudden
lummiga, liljekauvaljer dof-

hade strand till den al-
lige skaldens bestad. I
parken spelade vi först
af några barn, hvilka stodo
vid ingången till porten
och viftade med flaggor
och standar och sedan möt-
tes vi af Topelius. Då blef
det en fröjd. Flickorna ha-
de kommit med sig blom-
ketter, som kuro der fram
till sin gamla goda vän; andra
hvilka hade kommit till
fots hade bundit en kranz
af rippor, hvilken de kvi-
rade om den älskliga gamla
och under allt detta lågrade
flickorna sig ikring ho-
nom i en vid cirkel och
sjöngo några af hans sånger.
Efter detta uppmunade
Topelius dem att besagna
sig af sin frihet, hvilka och

leka i gröngräset. Detta lät
de icke säga sig två gånger.
Snart såg man huru de lågrade
sig i gröngräset uti små grup-
per, togo fram sina matsäckar,
andra började att leka o. s. v.
Det var lif o. rörelse på
Björkudden af denna stora
brokiga skara vänner
(under öfver 200 personer)
Nere vid stranden servera-
des kaffe. Det minnesvi-
karte ögonblick var det då
vi voro kamlade uti Topeli-
eged hem. En af lärarna,
doktor Varenius talade
konsum med ett mycket
vackert tal, Topelius
talade till de unga gripande
de alvarliga ord, flickorna
sjöngo Topelii sånger och
två flickor framträdde
verrer författade för tillfäl-

brors dotter, Helmi Heuback,
hvarke blade jag nog om
henne för dig, firade bröllof
med en ung prästman, Hall-
blom boduade påskhelg;
hon drog oss till sig och vår
hafva vi nu njutit af landt-
luft, sjöbad, hvila och ett
ett stilla, harmoniskt um-
gänge. Nu kommer jag
att begifva mig på en längre
fotvandring med några
unga - och kommer att bli
i en utsträckning framåt
omkr. 6 mil. Det blir riktigt
godt att pröfva sina
kroppskrafter. Nejden i
vilken vi ännu vandra
är mycket vacker.)

Sedan jag åter kommer
till Hillest efter denna
färd så skall jag skriva

Till Din Kära mamma.
Nu äro de stora förändringar
till uppbrott. Därför måste
jag också afbryta detta.

Mycket vore ännu att
sala om, men jag får väl
lof att spara det till en
annan gång.

Jag önskar Dig, Kära Astor,
Guds frid o. välsignelse.

Din tillgifna

Olivia

Angelniemi, 27/VII 93.

Thm d. 12 Aug. 1893.

Min älskade dotter!

Tack så hjärtligt för ditt mycket
välkomna brev med underretning
om Davids besök! Det var så
känt för oss att höra, att du dork
på det hela taget har det bra.

Kongressen i Rom är nu uppe-
skjuten till April nästa år, så nu
har den anledningen till utresa för
mig fullt bort. I stället skall
jag till Gefle d. 1 Sept. och hålla
föreläsning om kolera, hvilket jag
nu i 3 veckors tid mest helt
egna mig; och nu talar jag om
detta, att du ej måtte undra
på att jag aldrig mera skrifver
till dig.

Den 9 Augusti, din årsdag, var
jag ej hemma på Addeboda,
men de skulle ju komma i höj

dig, jag hade bjudit till att anordna
derom. Fotografierna kom dig väl
i händer, Morbror Herman Behms
verk. Den gladdde dig säkert
mycket.

Om jag hinner sänder jag dig
något idag 100 Kr. p. post, dyrt
bli det väl i nästa vecka.
Några tidningar afge m.

David, han behöfver nu ej
friderna, de svenska blad
finnas på offentliga ställen
i Genève att läsa.

Jag får ej vara lång idag
Pyakonen försumma väl ej
att berättas vad som passera
på Adolaboden.

Din tillgifne vän och frd

Sända ytterligare konfekt 250 St. så att
du har fått dina uppköp.

Mycket mer vore ju att säga, men
du får nu bli en annan gång.

Din tillgivne vän och fader

Sthm Wasagatan 8 d. 14 Nov. 1893.

Min älskade dotter!

Det var ju kärt att få höra, att du
får komma hem till jul.

Den direkta vägen är då denna:

Onsdagen den 20 Dec. reser du i god tid ned
till Basel; far derifrån med nattåget direkta
till Hamburg (^{via Frankfurt} biljett 2^a klass och sovrän). Dit
anländer du då mellan 8 och 9 på torsdags-
kvällen. Der ~~köper du~~ begirer du dig genast
till Kloster Thor Bahnhof och köper biljett
direkt till Stockholm (2^a kl.) för att slippa
tullbehandling i Danmark af det polleterade
godset. Du kommer då på natten till Riel,
skyndas dig genast ombord på ångfartyget,
som går till Kertor och lägger af en plats
i damhytten, innan alla blifvit uppteagna,
som ejes lätt händer vid jultid, då
så många komma hem från utlandet.

I Köpenhamn tager du en drøske over
till ångbåten (eller om du delar du sådan
med någon reskamrat, som du på järnvägen
truffat på). I Malmö skyndar du
dig, ~~gå~~ snart du kommit till stationen,
att försäkra dig om plats i soffwagn;
man stannar ej och väntar i luckan
tills den öppnas, utan går in på ex-
peditionen genom dörren till höger om
biljetluckan.

Om du med säkerhet vet, att Eva Ling
är kvar i München och vill taga emot dig
på en dag, så vore ju särdeles lämpligt att
du på tisdag morgon fore från Hlerisan, så att du
komme till München på e. m. vägen går då
till Rorschach och så med ångbåt öfver Bodan-
sjön till Lindau (der tillvisitation). Men alldeles
nödvändigt är att du forut med säkerhet
vet att ångbåtarna gå regelbundet och på-
litligt under vintern i correspondance
med järnvägstågen till München.

Henschels Telegraph för Nov. eller ännu bättre
för Dec. måste du skaffa dig och lunda
grundligt på förhand.

Får du öfver München, så kan du stanna
der till kvällen på onsdagen och du gör
de uppköp, du onskar (icke för mycket för-
djupa dig i tapetgallerierna, ty de hinna
du inte se annu!). Och då fara med
nattåg direkt till Hamburg, såsom nyss sades,
men då går visst den bästa vägen öfver Magde-
burg (afgång under förmiddagen från München kl. 7.15
e. m., ankomst till Hamburg: kl. 8.10 e. m.,
dagen derpå). I Hamburg har man trö-
täg att välja på; ^{till Kiel} bäst taga det, som går
först för att kunna försäkra dig om
soffplats.

Kan du lämpligen lämna Hlerisan redan på
måndagen, ja, då får du ju 2 dagar på dig
i München och du kunde ju vara roligt.

Jag skickade nyligen till dig 200 Frs., som jag
hoppas du fått. Om ett par veckor skall

Stockholm Wasagatan 8 den 27/11/93.

Min älskade dotter!

Jag har icke hört något, huru du tänker i afseende å hemresan: fara öfver München eller icke? Jag kan icke gifva fullständigare råd, då jag ej vet, huru du ~~tänker~~ ^{öfver} det och om Eva Ling verkligen är kvar der och vill mottaga dig. Nog går det för sig att åfven på Onsdagen den 20 Dec. resa ned till München, der ligga natten och sedan kom hit till Sthm på julaftonen kl. 7 f.m. samt till Upsala 3/4 11 f.m. såsom snälltåget numera gör, men jag vill icke föreslå detta, emedan, om något ^{oförutsett} ~~dröjsmål~~ eller missölycka uppstod, du så lätt fingo glomma julaftonen i jernvägskupé, hvilket för både dig och oss vore så ^{besvärligt} ~~bekymmersamt~~. Men trafikhinder skola vi hoppas ej vid nämnda tid skall inträffa. Låt oss veta, huru du tänker.

Jag vill nämna att man utom från Hamburg, åfven från Dresden, Leipzig och Frankfurt a/M. får köpa direkt biljett till Stockholm

men dessemot icke wärken i München eller Basel.
I Hamburg her man nog emellertid bättre
tid att expediera bagaget, eftersom der brukas
vara två tåg, som gå till Kiel efter ditt
tågs ankomst (åt minstone på somnaren);
men i det afseende är det ju otägligare att
göra biljett-inköpet och godsens expedierande
i Hamburg att det de sker på gvalen.
Som jag icke her någon Hendschel på Dec.,
vet jag ej huru långt uppehållet är i
Leipzig el. Dresden. Vill emellertid fastå
din uppmärksamhet på att det finnes
4 bangårdar i Dresden (Altstadt,
Neustadt) och att, om du tänker der
köpa biljetten till Stockholm, du också måste
till samma bangård, hvarifrån den direkta
biljetten till ^{Stettin} Stettin löses, expedieras
bagaget från München. I Leipzig
samma försigtighet med den 6 bangården.

I lördags var jag borta med Abel för att
gå på en egendom åt honom, som heter
Tuna och ligger i Stockholms skärgård
bortom Waxholm, 2 timmars väg med
ångbåt, $1\frac{3}{4}$ mil från Sjöby Station på
Rimbö banan. Gården var stor och högt i
pris, men hade många mycket stora
förmåner: god jord, bekvämt läge, som
dessutom var utmärkt wacker med vackra
stränder, ek och björkhagar, samt dess-
utom på ~~1/2~~ 1/2 mils afstånd en skogsparke
med ungskog på 500 tunnland. Ja, ett
muntligt aftal blef verkligen träffadt,
så nu gå, om vi också verkligen få
det på papperet om fredag, som minn-
nu är.

Nu farväl, min Käre Astrid,
Din Pappa.

Upsala d. 14 Dec. 1893.

Min käraste syster!

Det är nu flere månader, sedan jag sist skref till dig, men det får du verkligen ursäkta mig, under den sista månaden åtminstone har jag haft mycket att göra.

Som du kanske redan har hört af David går influenzan för närvarande här i Upsala; i går fick också jag en stång af den, men jag är nu nästan bra igen. Men är också nästan alldeles frisk och har i dag gått ut för första gången. I dag voro 9 pojkar af 20 i min klass ^{sjuka} i skolan, d. v. s. nästan halva klassen och det är ju ~~en~~ ^{ganska} betydligt.

Jag vet egentligen inte, om jag har några nyheter att tala om för dig, när David skref för några dagar sedan. Som du vet, var morbror Deutchs begrafning i fredags och det var mycket högtidligt

Efter den samlades några af slägten hos farbror
Wilhelm d. v. s. syster Amalia, Tyra, Maria, syster
Hilva, Harry, David och jag öster Mm. Det var
utmärkt treffligt att göra bekantskap med Tyra,
som jag knappast träffat på 10 år. Vi voro då till
middagen och gingo hem kl. 7. i sällskap med
Södertelje-borna, som då reste hem.

Det är då utmärkt skönt, att det nu
lider till julen. Läsningsen i skolan slutar redan
i morgon kl. 10 fm och avslutningen blir om måndag.
Det känns tyfiskt att få taga sig en månads hvil och
detsamma tycker nog du. - Du frågade om vi hade
vinter här, men det kan jag säga dig att det får
någonstunde är ett fastigt väder. Ungefär en vecka
har det varit slask och i dag har det regnat hela
dagen. Men jag hoppas att vädret kommer ändra
sig innan julafton, annars vore det ju för tråkigt.
Vi ha haft ganska kallt förut redan d. 1 dec
och var skridskobanan färdig. Flere dagar var det då
öfver 10 grader kallt.

Nu när du kommer hem får du inte
vänta dig några julklappar, vi ha gemensamt

beslutit att inskränka dessa till ett
minimum du får allt nöja dig med ett
vänligt emottagande.

Farväl nu min kära Astrid! och
ett hjärtligt "välkommen" åter till hemmet från
din ljuvligaste bror

Emanuel

Stockholm den 2 April 1900.

Tack, min älskade dotter, för din outhärliga väl-
vilja och hjärtlighet mot mig! Jag mätte väl på Adde-
boda och bef bättre än vanligt. När snön går och
våren gör framsteg, hoppas jag få komma igen
dit ut.

Jag har varit i telefonsamtal med Henrik, Abel
och Mor, men har ej något särskildt att med-
dela utom att Morbror Ludvig i morgon, tisdag,
kl. 3 e. m. amnar till Uppsala. Jag
reser nog redan i afton och stannar der till
torsdag morgon sannolikt.

I Johanssens räkenskapsbok, den mindre borte,
inlade jag för hans och Addebodas räknning 150 kr
försatt tillställa; emellertid befanns jag icke
innehålla den, då jag kom till Jönköping, ehuru jag
var viss att jag stoppat den på mig i bröst-
fickan på öfverrocken. Men den var nog i
den gamla öfverrocken, innan jag tog på mig
den nya. Lök den således der! I den bruna

så väl som att swarta med gult foder, ty
både både jag visst på mig på morgonen
turvis. Sedan kan jag ju väl tillförlitligt
veta, att du återfunnit boken och penning-
beloppet.

Hej nu vår käre, dyre Manne och
Johanssons, särskild Tilda, som jag
g. jag till vid afresan.

Din Pappa.

i är då ^{är} två. Ja, det är så
kärnt att ^{ha} sin lilla syster hemma;
när vi komma i ordning och så
tänka vi få så trefligt tillsammans
och jag; o då kommer de väl
och äter så att både de äldre
och de yngsta systrarna äro hem-
ma igen som i forna tider i både
familjerna. Dröj ej länge att titta
upp (vi tycka, det är så häftigt)
i förskott om, ty Pappa fick så
mycket ^{sa att de 4 sönerna alla} glömmer
mer. — Dessa allvarsamma dagar
känner du det säkert borta att ej
vara med de dina, det förstår jag;
men du får gärna den säkra be-
pröfvade vägen och finna tröst
och hjälp, ^{der} den alltid finnes.

Uppsala d. 23. 10. 1899.

Min kära, kära Astrid vän!

Ja jag så ofta är hos dig i tankar
och måste jag tala om det och en gång
det är så roligt att kunna följa dig
öfverallt. Hur vackert skall det ej
vara med alla hästskiftningar i
hagen och i trädgården; och i tempel-
skogen är det ju alltid lika upplyft
tande året om. Om du känner
dig ensam ibland, känner väl den
ensamhet riktigt ihåll ^{ofta} ibland
jag tycker ibland när jag vet att
alla äro ute att det riktigt känns.

Om som vackert hemma i Uppsala d. 23. 10. 1899.

Om som vackert hemma i Uppsala d. 23. 10. 1899.

res härtidigt, då är jag alldeles en-
sam med min Gud; det är och di-
som om man såg honom bättre i
allt, tycker jag. Tet du, Astrid, jag
vill så gärna riktigt varmt få
saga dig tack och klappa om dig,
därför att jag tror och känner det,
som om du tänkt på mig ibland
på det allra bästa sättet en be-
tid. - Tack för den sköna tiden
på Eldedebo, tack för vår fot-
vandring, och tack för de små
stunderna inför Guds ord min
här Astrid vän. — —

Det var mycket kärt att emottaga
så inömsamt deltagande från de

dina på vår Pappas högtidedag jag
 tänkte så ofta på dig då som om
 du och var med oss. — O, huru
 tacksamma borde vi ej vara alltid
 för stora välgärningar som Gud
 gör oss. Huru ousägligt trofast är
 Han ej som vill hålla ett i sin kärlek,
 då Han så blir mött af vår
 köld, tröghet och kärlekslöshet —
 Den dagen utgjorde ett undan-
 tag, annars kan du förstå, att den
 en tid nästan oafbrutet varit
 en dag af höstregnor af alla
 slag. Nu börja vi få rent, vi
 bli ^{vi} jerngrus en vecka,
 men det är ju helt trefligt

for one's own sake - making
the world better than it was

på lördagen. Så att ~~den~~ hysa ha 'dig'
med oss på aftonen, kamlingen blir
mycket bra, jag tror g' att Emma kan ha'
det.

Emmanuel är rar
Helena hjärtligt Hejlsamt, Clara
Helena Minna.

Med tag min dröm, & ställningen
sitt den Den hänger i fästet
Gertens Helens mycket

Din kärle & Moder

Uppsala ²⁰/_{9. 99.}

1899 20
9

Min kära lilla Astrid!

När jag kom hit möttes jag af den
smartsamt öfverraskande underättel-
sen om Edins förlofning med Gejrestam.
Han är mig aldeles obegriplig. Men kan
jag förstå att en sått sanna så länge på
prof. Håkars betän. ~~Quada~~ hufver en fader-
lig omsorg om alla sina barn. Han ser i
ett barnhetighet till de lidande, nödstå-
nde.

Thurs man vänder sig, käns det så allma-
samt. Vi skola ike förslumma att
vi är tärre & därge daler, kan ej ännu
hunda vara. Men rika erighetens frukter
vinna under all nöd & kamp, de kunna

vi gämnat att än Tröskan och Sofan får
allt, men alltså mest för det, som fått
få en mer allt innerligare och hälsels
fäst.

Mycket godt så det allt åter vara hemma.
Angelika kommer icke för än i dag
på f. m. Till middagen hafva vi
Fr. Gyllenkreutz, Anna & Fröken
Wikström här till Middagen.
Hac kommer på e. m. Han hade icke
mycket mycket att säga dig om den sjuka.
Gef honom budet när det behöfs. Fortsätt
med kallpyrin några dagar. Om värdet
upphör. Gef honom en gäspvissel.

La roligt att I hafven backert under i dag.
Ingvi har fått en god plats. Hon är en
kvall.

Om skall ställa det så, att du kan se
Hermann åter komma på e. m. Taget

isför en människa som
lider under en stor sorg -
ej därför att jag ej kan känna
med, men därför att jag
då alltid känner mig. Att
kan inte följande som ord - jag
vet ej hvad jag skall säga,
ty jag känner att det är en
sorg jag ej kan förstå - ej
fatta. - Men hafva älskat
och mistat - - - där måste
ligga den största lyckan och
det djupa lidandet. - - -

Du skref i ditt brev
att Jani var borta - måste
huru nu känna sig tryckt
- och måste huru komma
tillbaka till H. mycket starkt
och utvilad - det är min
innerliga önskan. -

Bilodal d. 17. aug. 1899

Kära Sten!

Denne anssider: en lynte.
varmt tack för den stora vän-
lighet att skriva till mig. Det
brev var en mycket kär öfver-
raskning för oss båda. Tack!
Jag hade verkligen tänkt skrif-
va länge sedan, men det har
ej blivit af - dagarna riktigt
flyga bort här ute. Det beror
naturligtvis att vi så mycket äro
ute - hela förmiddagarna
tillsingra vi för sjön, och
eftermiddagarna ibland.

För ett par kväddar sedan var
vi ute och skulle fiska -
fångsten blef ej stor - blott
ett fågelkvickling, men det
var liko tillflykt ändå. Tid
10 tiden drucko vi te på en
bult, vid skenat af en
eld. - Kväddarne på hafet
är utomordentligt härliga
- eller snarare mättern, ty
vi kommo ej hem från vår
fisketur för än $\frac{1}{2}$ 2 på natten.
Kinden stannar alltid af när
kväddarna, så är man långt
från land kan man ju
ligga flera timmar på
en liten liten stäcka. -

Så är det ju på slutet med
vår vistelse här - vi resa
hem på tisdag, och sen är

man på väg in i det vanliga igen.

Så ha haft mycket, mycket
varmt här i sommar. Träden
håller redan allt gulna som tie
brun; gräset är brunbrunt -
barnen och växendrag är
alldeles uttorkade. Men nu
igen kom det spertiångade och
uppsvickande regnet, som
blädder i ännu. - Ja, ännu det
känns nu, som det ju också
är. - som en stor gädd. -

Från Lucca S. hade jag
nyss ett kvädd - som skref
att han kände sig för tie-
färdigt på uppsvickad och hade
gud som - men nemod
- sorgen tyser ju igenom, och
hennes brev. - Jag känner
det alltid så svårt att stå

Jag föreställer mig att Ni ha
det härligt därute på Eders
häftiga Addeboda.

Det är allt en stor gåva att
ha ett "fäst" barndomsbarn
- ett som man kan minnas
är ifrån är - där man litet
samt har kvartade träd och kvart
je stäm kända ifrån barndomen.
Jag älskar så mycket att
ägnat våra barn skall få
sådana barndomsminnen.
Ty det har jag själv haft så
mycket, mycket glädje af.

Ni ha alla fått våra
krya i sommaren - under-
tagandes att lilla Sten min
satt häftigt sjuk (stoligen
halsofluss) några dagar.
Johann har i sommaren varit

så tryck och friskt att jag ej hört
ett enda klagaljud. Han har
arbetat rätt mycket också.

Nj, kära kolist, nu har
jag skrivit så mycket om
mig och mitt, att du kan
bli riktigt trötta. Jag skall sluta
nu.

Framför bådas våra vörd-
samma hälsning till din
föräldrar. Och hälsar Gertrud
så mycket.

Och så många hälsningar
till dig från oss båda genom
din tillgifven

Marin L.-d.

Helsa far, mor och syskonen så inner-
ligt. Mina tankar äro ofta hos eder
på det älskade Addeboda. Det skall
bli obeskrifligt roligt att få helsa från
er i sommar.

Din tillgifne bröder
David.

Charlottenburg den 16de juli 99

Älskade syster!

Hjärtligt tack för
ditt kärkomna brev skrifvet ifrån Sallholma.
Jag kan nog tro, att det varit roligt för
dig att få vara hos Lotten Sundelin.
I dag ären I alla samlade på Addeboda
inberäknat syskonen på Tuna jämte
farbror Carl! Vi ha nu äfven återfått bro-
Mor, och jag hoppas, att han var nöjd
med sin resa. Ofantligt roligt för mig
var det att riktigt få träffa min käre
Mor åter. Vi fingo verkligen sam-
språka riktigt ordentligt om en del
saker. — ^{Samma} Dag Mor reste blef jag in-
kallad till Görge och fick det bebadade

uppdraget. Jag förmodar, att det intresserar eder att höra, hvarom det handlar. Det är ett af de intressantaste och viktigaste problem, som nu föreligger elektroteknikerna till lösning. Frågan är näml., om man vid kraftöfverföringar skall gå med ledningarna under jorden eller öfver jorden. Föras ledningarna under jorden uppstå mycket egendomliga fenomen och min uppgift är att söka beräkna dessas inflytande. Jag har länge tänkt ge mig på detta problem, men har ej vågat, ty jag är så rädd för att breda ut mig för mycket och härför fordras rätt betydliga studier. Jag är därför så glad, att jag nu måste gripa verket an. Görges gaf mig en antydning till problemets lösning, men för öfrigt endast anvisningar till literaturen. Innan jag reser hem i Aug. hoppas jag åtminstone delvis ha kommit till

resultat. För mig vore det af stor betydelse om denna min uppgift lyckas mig väl. Det enda man kan göra är att arbeta och bedja om en nådefull välsignelse i arbetet.

I går voro Ivar och jag bjudna på en mycket fin middag utaf Carl v. Scheele och Elsa. Jag tyckte det var riktigt roligt att träffa Elsa. Hon hade verkligen förbättrats mycket. Det förefaller ju vara en riktigt duktig flicka. — Jag tror ej, att jag berättat för dig om ~~en~~ Teklas besök. Vet du det var roligt att denna gången träffa henne. Hon har verkligen förändrats mycket. Man märker att hon har haft en pligt att fylla därnere. Jag tycker att det skall bli roligt när vi få träffas. Därom måste du berätta för mig. Farväl nu, kära syster! Jag skall nu gå och äta på Wendelborn.

1899²⁹
6

lite underligt för Astrid på Adde-
boda, då alla reste sin väg, men
om har ju Tante kommit ut, och
då är det ju helt annorlunda.
Det kan icke gå en dag, utan att jag
tänker på den hära Addeboda och
sundrat, hvad vi synts. Åh E-
det med.

Så trevligt för Edet, att
ni ^{skaffat} hafva Edet velociped, den får
ni säkert mycket nöje af i som-
mar, om den inte blir ett sådant
regnande som förra sommaren.
Min lärarinna har velociped, och
jag fick låna den under Pingsten,
men det är något söndet vid ven-
tilen på backstället, så att man
uppörligt fick lop att pumpa
upp den, och då är det ej så roligt.

Hälsningar Astrid!

Innertid tack för As-
trids långa, vänliga brev, som glada-
de mig mycket, mycket att få. Tack
för att Astrid kom ihåg mig under
de betydelsefulla dagarna. Astrids
brev var därför mera välkommet, än
jag i ord kan uttrycka, men
tacka Astrid, kan jag ju alltid
göra, om den också blir på ett
ofullständigt sätt.

Som Astrid kanske hörde
af Gertrud, har jag varit sjuk och
kom inte upp förrän två dagar
före konfirmationen. Vi voro nog
underramma, hur de skulle gå
för mig i kyrkan, men de gick så
lyckligt tillsammans, så att jag t.
o. m. orkade gå hem från kyrkan
på söndagen, ty de fanns ej plats
på skjutben. Men ledsamt nog
har Vivie nu också sjuknat i
mässling, och för henne är det gar-
ska svårt, så att hög feber och en be-
svärlig hosta. Hon har nu legat i
fyra dagar.

I måndags reste våra
gäster och åförr min kamsat, Major
Örtendahl. De käns så tomme och
underligt, att icke hafva henne här.

Astrid kan ej tro hur roligt
det är att hafva Gertrud här, dagarna
gå bara alldeles för fort, och man
är så glad för varje stund, man
för vara tillsammans med henne.
Närma Gertrud är ganska mye-
ket ute och gå i vår lilla skog, och
då säga de alltid när de gå, att
de bara skola gå ett par kvarter i
skogen, men när de väl komma
ut, så glömma de ofta bort tiden,
och då "bäta" de sig och prata, i-
stället för att gå, och då händer
det, att de kunna vara ute både en
och annan timme. Till mig kom-
mer Gertrud alltså ofta, sedan jag
har lagt mig, och då
hafva vi så treffligt.

Tycker att de skulle varit

I dag vore vi bjudna till
Keruelius på Wallmans, men om
vi skulle hafva rest dit, så skulle
vi hafva varit sitta hela tiden, för
att ej smitta deras små barn, och
i dag blåser det och ganska kallt,
så vi vågade inte sitta ut. Han-
handa, att vi komma dit mid-
somrardagen, men det ^{är} väl föga
troligt, efter Gertrud och Emma
så på dagat till. Thyra ville an-
nars så förfärligt gärna träffa Ger-
trud till mera, ty visserligen var
Thyra ifrån här i söndags, men
då var här så många andra, att
de ej fingo träffas så mycket.

I morgon är sällsam
auktion på en stam här i för-
samlingen, och då skola man

ma, Pappa och Gertrud resa dit, och
kanske får jag följa med, det be-
ror på hur pass kry Vivie är.

Ach, Astrid, det är en
sak, som jag så gärna, gärna
skulle vilja ha, och vet Astrid
hvad det är, jag vet inte, om jag
vågar bedja Astrid om det, men
det är Astrids porträtt. Eftersom,
jag är så mycket yngre än Astrid,
så är det ju egentligen inte "com-
me il faut" af mig att begära
detta, men vet Astrid jag kunde
omöjligt låta bli. För tillfället
har jag ju inget porträtt att skic-
ka Astrid, men så snart jag fo-
tograferat mig jag skall skic-
ka Astrid, ifall Astrid vill ha
mit porträtt.

Men förlåt, jag glömmet ju
alldeles bort, att jag uppmärksam
Astrid allt för länge med mit
bref; Astrid har säkert mycket
annat att göra, än att läsa bref.
Mamma och Vivie hälsa Astrid
så mycket. Vill Astrid vara snäll
och hälsa Tante, Farbror och Tante
Clara från mig. Men mest hälsas
dock Astrid af Astrids

Tillgifna

Ther.

Från den 22 Juni. 1899.

mor och Gertrud.

Din egen, tillgifne broder
David/.

Charlottenburg d. 3. V. 99

Älskade syster!

Jack skall du ha,
kära Astrid, för dina brev! Du
är verkligen riktigt snäll med
att ge mig underrättelser om
Morne. Det är mycket roligt
att höra, att han redan tycks
vara bättre. För man hoppas
att han nu är på bättringsvägen?

Jag har nu alldeles oerhördt
mycket att göra. Kibler har näml.
gett mig ett problem, som jag tror

öfvergår ~~går~~ min förmåga att
lösa. Det visade i alla fall, att
han hade ett stort förtroende till
mina kunskaper. Nu har emeller-
tid k. rest bort på en 14 dagar och
jag trodde då, att jag måhända
skulle hinna lösa det ordentligt.
I dag blev jag emellertid inkallad
till Görges (en af cheferna), hvilken
frågade mig om jag kommit till
någon lösning. Han var ytterst
vänlig och bad mig stå mig
mer hos honom. Sedan visade
han mig mycket ytförkligt en
teori, som han uppställt och bad
mig, att jag skulle undersöka
hur den stämmer. Jag tyckte
att det var roligt att se, att jag

hade uppställt problemet efter
samma plan som han, men
det är ju inte alls därför sagt
att jag lyckats komma till någon
lösning. Emellertid kan det ju
vara af stor betydelse för mig,
om jag lyckas gå i land med
denna uppgift.

Men inte nog härmed, ty så
fort jag har detta problem färdigt
måste jag börja räkna "motorer".
Så hett, som jag har det nu, har
jag väl aldrig haft det. Vi få
därför ursäktas, om jag den närm-
sta tiden ej hinna låta höra
af mig så mycket.

Helst min käre bror Oskar,
så innerligt liksom äfven far,

Onsdags morgon

Lagg hornsgggen. Han får genast förstå
att samla till detta, man bör nog icke
lägga ned en 12 at. under kvar ö en.
Bed Johanson att tänka på potatisens
groning i tid.

Om skulle med Johanson se ut ett stycke
i trädgården för att så persilja på,
som skall godstås mycket väl med
kagadsläp. Du skall du bedja dem vara
snälla och så den biten med persilja
i riktig god tid, bara kalen gått ut
gården, kanske i slutet af maj, afven
delt skola de vara snälla och sni.
Moster Ebba petrar mycket till dig.
Hon skulle så mycket önska att få tran-
sar plöskade af barna, kan du ställa om
det vore det riktigt bra. Om du icke kan

Min kärä dyra Astrid!

Mycket tack för dina rader! Hvilken
glädje det är att kärä, att vore kärä Ema-
nel börjar all lite repa sig.
Mandags repte jag till Stockholm. för att
lä vara lite tillsammans med Ester,
så jag icke nu kunde komma ut till
hemme, kom hvarken för henne eller mig
var lägligt. I går mandag kom Edel från
Wibby de reste ut på e. m. ö jag reste hem.
Det var så riktigt kärä att träffa Ester.
På mandags e. m. vore vi tillsammans
på Leipziger Orkest konserten, det var
en storartad och fin konsert. Det var

Jagot sällsynt bachel.
 Det glädde mig att Ester fick den lilla
 upprickelsen, som hon merkligen behöfde.
 Ester stodde en jungfru i gar, det var den
 som Margret talat om, kanske att den
 andra bli jungfrusom sin brors
 syster från Danmark följda dagarna i
 maj.

Det var et sælsomt bachel.
 Det glædte mig at Ester fik den lille
 nyffriske, som hun virkelig behøvede.
 Ester stodde en jingfrue i går, det var den
 som Margret talte om, kanske at den
 andra bli jingfrue som, som venter
 sig fra Danmark for et par dage.
 Du vill jag tala vid dig om ett annat.
 Sycker du ikke at 10 i 12 kr. kan være
 lagert at Thilda, du ved jo best hvor
 smukt det var.
 Pengene for at i selve går, som vi
 kommer ud, da vi i byen af sommeren
 pro safa bli det ingen stor sak. Godt var
 det om hun ville sætte de begavede rum.
 Der som er mest interessant her.

Det var et saadant bachelors
 Det glædte mig at Ester fik den lille
 nyfærdighed, som hun virkelig behøvede.
 Ester stodde en jomfru i går, det var den
 som Margret talte om, kanske at den
 andra bli jomfru som sin søster
 og fra Danmark første dagene i
 maj.
 Du vill jag tala vid dig om ett annat.
 Tycker du icke att W & L hr. har stora
 lagom till Thilda, du vet ju best hur
 mycket det varit.
 Pengäminnen för är själva göra när vi
 kommer ut, de är i början af sommaren
 gör en ja bli det ingen stor sak. Godt vare
 det om hon ville sätta de begagnade rum-
 marna. Det som är mest intressant hemma

vi afren till dess vi komma at
 1. Du skall vara snäll och vara garnet (ylle)
 som jag har derute, o tag med dig en hårfa
derute. Jag skall köpa soap der till, vi skola
 ha upp det i sommar.
 2. Skrif upp de trädgårdsfrön som finnes
 kvar derute, det är nog åtskilligt vi icke
 behöfva köpa.
 3. Om det finnes några ägg kvar när Jesen
 du tager du dem med dig hit. Hvad som
 sedan efter blir skall du bedja Thilda lägga
 in i kalk.
 4. Om det kan blifva så att Thilda kan lägga
 ett par höns på en gång vare det bra.
 När som helst i Maj kunna de läggas.
 5. Om några mindre höns kvar skola vi
 köpa några ägg af dem, de öfriga skola vara

vi afren till dess vi komma at
 1. Du skall vara snäll och vara garnet (ylle)
 som jag har derute, o tag med dig en hårfa
derute. Jag skall köpa soap der till, vi skola
 ha upp det i sommar.
 2. Skrif upp de trädgårdsfrön som finnes
 kvar derute, det är nog åtskilligt vi icke
 behöfva köpa.
 3. Om det finnes några ägg kvar när Jesen
 du tager du dem med dig hit. Hvad som
 sedan efter blir skall du bedja Thilda lägga
 in i kalk.
 4. Om det kan blifva så att Thilda kan lägga
 ett par höns på en gång vare det bra.
 När som helst i Maj kunna de läggas.
 5. Om några mindre höns kvar skola vi
 köpa några ägg af dem, de öfriga skola vara

vi afren till dess vi komma at
 Du skall vara snäll och vara garnet (ylle)
 som jag har derute, o tag med dig en hårfa
derute. Jag skall köpa soap der till, vi skola
 sträva upp det i sommar.
 2. Skrif upp de trädgårdsfrön som finnes
 kvar derute, det är nog åtskilligt vi icke
 behöfva köpa.
 3. Om det finnes några ägg kvar när Jesen
 du tager du dem med dig hit. Hvad som
 sedan efter blir skall du bedja Thilda lägga
 in i kalk.
 4. Om det kan blifva så att Thilda kan lägga
 ett par höns på en gång vare det bra.
 När som helst i Maj kunna de läggas.
 Om några mindre höns kvar skola vi
 taga några ägg af dem, de öfriga skola vara

vi afren till dess vi komma at
 Du skall vara snäll och vara garnet (ylle)
 som jag har derute, o tag med dig en hårfa
derute. Jag skall köpa soap der till, vi skola
 sträva upp det i sommar.
 2. Skrif upp de trädgårdsfrön som finnes
 kvar derute, det är nog åtskilligt vi icke
 behöfva köpa.
 3. Om det finnes några ägg kvar när Jesen
 du tager du dem med dig hit. Hvad som
 sedan efter blir skall du bedja Thilda lägga
 in i kalk.
 4. Om det kan blifva så att Thilda kan lägga
 ett par höns på en gång vare det bra.
 När som helst i Maj kunna de läggas.
 Om några mindre höns kvar skola vi
 taga några ägg af dem, de öfriga skola vara

ti
Berlin Witt's hotel d. 30 Mars

99

Min kärn dyra Astrid!

Som jag förtär att du på lördagen skickar
bref, vill jag ej underlata att skrifa några
rader, för att låta dig veta att det står
temmeligen bra till med oss, icke är det
mycket med mina krafter. Jag är tacksam
för de jag kan hålla mig uppe, så att
samman med David icke bli ständ. Vi
träffas naturligtvis dagligen. Ett par
gångar hafva vi varit hos honom.
Som det nu är ställt för byrå för han
arbetar för treure, det är för mycket,
vi hafva best honom att säga ifrån.
Jag gläder mig åt att han nu under

många dagar för andas annan luft.
Det är dyrbart att David är så öppen och
medelansknud oss.

I kväll följer vi åt till Magdeburg för
att sedan fortsätta till Hær. Ett skönt vår-
regn hafva vi haft dessa dagar. I Hæland
var det full vinter.

Matte badet var gynnadt hos eder, så
att magdalenen kan vara ute mycket,
hela Lotten och Clara mycket hjertligt
från mig. Bed Lotten att hon gör allt
sitt bästa att hvila ut. Det är för mig
en glädje att beta dem för Addebrada.
Vi eder inbördes omgångelse verkligen
blifva välsignad.

Dessa minna fattiga rader måste jag
nu sluta.

Hela Johanssons & minns mycket.

Din vän & moder

Tack för det skrifna brefvet från laget.

28/3/99
Min kärä lilla Astrid!

Den lilla Astrid
Nu hafva vi haft den obeskrifligt stora
glädjen att fått vara tillsammans
med vår dyra David. Han synes mig
älskligare än någon gång för. Med tyver
har välignadss har han fått gå igenom
sina smärtor o för honom stora prof-
ringar. Sedan vi här hade ^{att vi} ~~hade~~ ^{stilla} ~~stilla~~
kunns ~~fara~~ vi ut till David och var
hos honom till qvällen. Den stunden
var för oss föräldrar dyra att minnas.
På qvällen läste vi ett stycke i Guds kär-
leks bok. Då fingo vi föresta oss honom
i sitt inre kände. Vilken stor Guds
nåd det är att han så allvarligt söker och

sträcker sig efter det enda nödvändiga
Han känner sig oöfverflyktigt ensam under
ett så stort behof af verklig andegemens-
skap. — —

Quilken när det var att vi fingo komma
ut till David, han hade ett stort behof
att vi skulle träffa oss.

Det att Gud verkligen ska komma för
balsignen vi samvarar i.

När vi på lördags e. m. kl. 5.30 komma
till Berlin stads David på perongen

och tog emot oss. Sedan gingo vi ut och
at middag tillsammans, och så följde vi
ut till hotellet. På söndags f. m. skulle

vi ha ett stort tillsammans, men
den kom fick vara hemma det var

jag. På natten fick jag verkligen en
brinnande hufvudvärk, som höll
mig hela f. m. i sängen. När de an-

dra återkom från gudstjänsten, hade jag blifvit
så mycket bättre att jag kunde följa dem
ut, och vi foro sedan till David's hem,
der vi hade en kaffé och god samvaro.

Han bjöd oss på the i sitt rum.

Jag har i dag varit i stället för på hotellet,
för att det har varit skrämt med mig.

Så du har varit här just i dag
så god, men jag hoppas på bättre tider.

Vi vänta David hit i kvällen, jag vill hoppas
att blifva bättre till dess.

Helena Lotten minnerligt tacka för hennes
vänliga och kärleksfulla brev och, som jag
fick med mig på resan.

Helena Clara minnerligt, afven alla de andra
på Addebada.

May Gud bättra denna nödfulla helg
och samvaran för oss alla!

En till sist gifver jag dig en kärlig omfamning
David ser glad ut
Åströmstone m.

Från din sanna vän
M. M.

Stralsund d. 24 Mars 1899.

Mina älskade barn!

Resan har gått bra d. v. s. så bra jämfört väderleksförhållanden kunde bäst vara hoppas. På färd en särskild Rupi färd. På angf. naturligtvis sjösjuka. Mor gaf upp ganske mycket, men lyckligtvis hade jag haft den framgingen att kunna förmå mor ett ate 2. o. m. sått ordentligt både i Katri-
nholm o. Lund, ehuru hon på båda ställena för-
klarade att hon ick vill och ick kunde ata allt
uden och blott en kopp kaffe. Emellertid blef mor
bra skul efter sin sjösjuka, hvarfor vi ansågo
bäst att släppe henne till i morgon middag, näst
som vi så mycket lättare kunne göra som jag hvarken
p. telegram eller bref underrette David om vår af-
resa. Kl. 5 e. m. kommo vi till hotellet; mor druck
då en kopp te på rummet och skulle genast gå till bad;
jag gick ned på Spejersalen för att få litet mat och
se den skurna till Er.

I morgon predikas ej här i protestantisk kyrka,
blott i den katolska kl. 12.10; sannolikt gå vi
då dit och afresa kl. 11.55 till Berlin. Vi då
bör inrycka kl. 5.20 e. m. hvarom jag nu ännu
telegrammer till David.
Varen alla hjertligen helsade från oss både

Far och mor

Guddede Esten något af detta p. telefon
jämte våra hjertligaste hälsningar!

Berlin den 22 Mars 98

Älskade syster!

Hjärtligt tack
för ditt kära brev och för de trevliga
bilderna från Stockholm. Du är då
alltid så snäll och tänker på, att vi
skola ha det litet festligt på våra
födelsedagar. Som du hörde af far
köpte jag hem en blomma, så att
jag hade det all lite festligt också.

I går reste Flåk och en som heter
Pallander till Schweiz, hvarest de
på utlovad ämna fortsätta till
Italien, där de göra en stor lot, och
ämna de sedermera dyka upp i

Genève, hvarifrån de antråda hemresan.
De voro alldeles hänfödda af sin resa.

I morgon resa två andra kamrater hem.
Jag blir sålunda så godt som all-
deles ensammen kvar här. Emeller-
tid tror jag, att det skall gå mycket
bra att läsa. Singvalles har jag ej
träffat sedan i söndags åtta dagar
sedan, men i morgon skall jag väl
söka upps dem ett tag. Alina, tycker
jag, har runnit mycket.

Den sista tiden, då jag varit
litet ledigare om kvällarna, har pastor
och jag suttit och pratat både länge
och grundligt. I går kväll t. ex. skilj-
des vi först kl. $\frac{1}{2}$ 12. Det är verkligen
mycket trefligt för mig, ty som du
vet, är det ingen af mina kamrater,
med hvilken jag kan sympatisera
~~sa~~ utom i vårt gemensamma arbete.
Men endast på elektricität kan
man ej lifva. Visserligen läser jag

alltid något skönlitteratur bredvid,
~~och~~ det är ju ofta mycket trefligt,
men ej alltid så givande. Nyligen
var det någon, som rekommende-
rade mig Linderman. Jag tog mig
därför för att läsa hans berömdaste
bok: Fran Sorgen, och den var ju
mycket nått och väl skriven, men
jag fann, att S. likt alla andra
nordiska författare var alltigenom
materialistisk. För att upvägsa
den där boken få något gedigt,
har jag nu tagit itu med Goethe.

Af Mamme hör jag, att far och
mor nu äro åter i Uppsala. Jag
hoppas, att man nu får antaga,
att far stannar hemma en tid.
Farväl för denna gången, kära
syster! Helsa far, mor och
Mamme samt öfriga vänner så inner-
ligen hjärtligt från din tillgifne
bror David/.

få tag i någon dylik intressant
bok, som den kan rekommende-
rade mig. Jag skaffade mig den
alltså samma dag och är mycket
intresserad af den. Det skall äfven
bli roligt att med Manne få dis-
kutera vissa punkter, hvilka synes
mig egenclonliga.

Farväl nu för denna gång
kära syster! Pastorn och fru
helsa far och mor så mycket,
men mest helgas de från deras
tillgifne och tacksamme

David

Berlin den 12 Dec. 97

Älskade syster!

Hjärtligt

tack för ditt senaste brev! Vi ha
på sista tiden just ej så ofta hört
något från mig, men jag har dels
haft mycket arbete dels och varit rätt
mycket bortfjunden på sista tiden.
I går åtta dagar sedan var jag hos
ett herrskap Rocholl's på en fin supé
och hade mycket trefligt. I onsdags
var här en större bjudning på
grund af att det då var pastorns
födelsedag, och då hade jag mycket
trefligt. Det är mycket mytligt för
språket förstås att få vara med lite

ty då måste man ju språka. Jag
blef då äfven lite närmare bekant
med en ung herr Rockell, hvilken
föreföll rätt trefligt. Vi kommo
öfverens om att fara ut och åka
velociped ibland. Vidare blef jag
bjuden att i afton besöka hans
klubb, hvilket jag äfven ännar
göra. Få se huru det är.

Föröfrigt går allt sin gilla
gång. Här i familjen trifs jag
fortfarande mycket bra. Till pas-
tors födelsedag gaf jag honom
Wikners bok: "Gedanken und Fragen
vor dem Angesichte des Menschen-
solmes", hvilken nyligen utkom-
mit på tyska, och det föreföll
mig som om han satte värde där-
på.

Ja, nu börjar julen närmastig
att mer och mer. Hvad därför
den efterlångtade hemresan be-

träffar, så ännar jag resa den
22de på aftonen kl. 7^{1/2} och då
är jag i Lövsholm kl. 10¹⁵ på
kvällen den 23de. Jag tänkte
då få ligga öfver i den där
trefliga smgharlsvarningen
för att med snälltåget påföl-
jande dag resa till Uppsala.
O, hvad det skall bli härligt att
få komma hem litet. Jag
skulle då gerna vilja ha mina
skridskor, hvilka väl Abel för
närvarande har. Det skulle
allt äfven vara trefligt att nå-
gon gång på åka skidor, men
inte är det värdt att dra in mina
från Inna. Jag kan kanske på
låna ett par andra.

Helsa Mamma och tacka
honom så mycket för för
hans kärkomna brev. När det
kom längtade jag just efter att

mycket från din egen, tillgifne
bror David/

Helsa alla öfriga vänner så
mycket också.

Berlin den 21 Nov. 97.

Älskaste syster!

Hjärtligt tack
för dina kärkamma brev! Du tycker
väl, att jag är väldig med att al-
drig svara, men ser du min tid
är så upptagen. Jag har nu alldeles
oerhört med arbete, men det är också
så ytterst intressant. Man får äfven
så mycken mera arbetslust, då man
nu har mera frihet med studierna,
så att man kan få sysselsätta sig med
hvad man vill. Nu ha äfven Flök,
von der Lancken och Caspar och jag
bildat en slags förening, d. v. s. vi

komma tillsammans kvar 14de dag,
och då håller en af oss ett föredrag
inom facket på tyska. Öfverfö-
ljaren diskussion följer. Sedan sitta
vi lite tillsammans, och då är det
tillåtet att tala ~~tyska~~ ^{svenska}, hvilket eljest
är förbjudet. Detta är verkligen en
mycket bra öfverenskommelse i
många hänseenden. Sist höll Håk
ett mycket bra föredrag om telefone-
ring utan tråd. Om tre veckor skall
jag hålla ett föredrag om "accumu-
lationer", hvarför jag om på "lediga
stunder" är sysselsatt därmed.

Du frågar, om jag känner mig
mycket ensam om söndagarna.
Ja, det är nog ej så utan, att jag gör
det förstås och isynnerhet om eftermi-
dagarna, men det kan ju äfven vara
så tillfreds och helsoamt att vara
lite ensam. Dessa tillbringar jag
så, att jag läser något, skriver bref,

och ibland tar jag anig ett parti schack.
Att gå ut och gå om söndagsaftnar-
na här i Berlin är verkligen ej
lockande. För öfrigt får jag säga,
att bodde jag ej så trefligt, så
skulle jag varit öfver öfverhört här
i Berlin. Hoppas dock att bättre
sidor måtte så småningom fram-
träda. Om söndagskvällarna brukar
det ju vara några besökanden
här, och då kan det vara rik-
tigt trefligt.

O, hvad vi äro lyckliga som
ha fått vinter! Här har vi vå-
ret blifvit något bättre, men mer
är det ej. — För öfrigt har just in-
genting af betydelse hänt mig
den sista vecka, så att jag har ej
mycket att berätta. Du får där-
för nöja dig med dessa rader för
den här gången.

Hälsar far, mor och Mamma så

Berlin den 6 Okt. 97

mycket högtidlig?

den 7de okt. Nu har jag fått passet och tack
skall du ha för det. Helsa äfven Marie
och tacka henne för besväret. Jag har
nu varit på Högskolan och anmält
mig, och om lördag hoppas jag allt skall
vara klart.

Från far och mor kan jag helsa.
De komma hit om fredag eller lördag
& dagar.

Helsa Mamma och Fina-syskonen,
om du träffas dem, samt fl. L., Classons
och Carl Lebert samt öfriga värmer
från din tillgifna broder

David/

Kära syster!

Hjärtligt ^{tack} för
dina båda, kärkorna brev! Det
var mycket snällt af dig, att du hjäl-
per mig att få ett pass; hoppas det ej
 varit för mycket besvär för dig. För
mig börjar allt nu gå sin jämna gång.
Inträdet på Tekn. Högsk. har visserligen
kostat mig rätt mycket besvär och krångel,
men jag hoppas, att det skall reda
ut sig, när jag får passet.

I går var jag jämte frun på en
koncert, på hvilken jag förstås var in-
bjuden, och den var mycket vacker.

I söndags var jag naturligtvis åter på National-galleriet och hade mycket treffligt. Det är verkligen inte allenaast allmänbildande utan äfven riktigt uppbyggligt. Denna gången besåg jag en del af skulptursamlingarna. När man går därifrån, så känner man riktigt, att man varit tillsammans med ädla, själfulla och böginnade människor, och då känner man verkligen sin egen ringhet och uselhet, men från samma gång en sporre att uppsöka det ädla, och låta det genomblåsa sitt väsen. Vet du det är riktigt märkvärdigt, hvilka intryck jag där erhållit. Dit kommer jag nog ofta att gå om söndagarna. Sedan begaf jag mig till Café Bauer vid Ulten den Linden och drack en kopp melange och läste svenska tidningar. Aldrig tror jag, att det varit så roligt att få tag i en sv. tidn. Det var så roligt att få några under-

rättelser hemifrån. Aldrig har jag väl heller läst en tidning så grundligt som då. Det var så länge sedan jag erhållit underrättelser från Sverige. Sv. tidn. fins visserligen på flera cafén, men det är ej särdeles lockande att ensam sätta sig på ett café. För öfrigt har jag just ej så mycket tid därtill heller. "Der Reichsbote" har jag dock prenumererat på för ett kvartal. Från Gertrud fick jag härom dagen ett kärskorvet brev, och så har jag ju af dig fått 2 brev, men eljest har jag ej fått några underrättelser, emun jag till Sverige afsändt 14 brev och 5 brefkort. Men det kommer kanske att draga desto värre sedan.

Ja, tänk att farbror Wilhelm gick bort så hastigt! Släkten var väl rätt mangrant samlad, men jag förstår ej, emun vi kunde få rum hos Elofs? Begravningen var väl

Merlin den 16 Okt. 1897.

Min älskade dotter!

I Eisenach fingo vi välkomna från dig, Abel
och farbror Paul. Vi for upp på Wartburg. Omgif-
ningarna voro så vackra, att mor tyckte du
var den vackraste, hon sett (hurken emellertid var
ett för starkt uttryck; beskrifningens anmärkning). Sedan for
vi till Halle, der mor överansträngde sig med gånge,^(och annan förbättring)
hvilket hade till följd stor klenhet i går och hufvud
i dag. Ejsett har du varit högt märkvärdigt för
mor varit duktig och kunnat gå, nu är hon sitta
och åker med David i den härligaste väder för att
bli för kry till middagen, då vi kl. 2 skola till
Pastor Stieglitz. David ser rask och välsäende ut,
hans arbete börjar den 28 d^o.

Nu några ord om våra planer för hemresan. Vi
amma härifrån föra tisdagsaftonen, mor far då från
Lund ned till Malmö på onsdagen och hemkommer till
Sthm, D. v., torsdagsmorgon 7-tiden. Möjligen följer
jag henne ned till Malmö.

Nu vore godt, om du på ~~fr~~ torsdagen kl. 1/2 10
komme från Upsala, så att jag inte tröffas i Sthm,
der vi ämna stanna till lördags e. m.

Tåg då med dig mina svarta byxor och vest
(den bästa, som jag har; obs: icke Mannes, hvilken
icke passar mig!) Min lilla fina svarta rock är
i Sthm, hvarom du för öfrigt p. Telefon kan för-
vissa dig genom Marie.

Minner nu ej mer, skall nu gå till David hem.
Hjertligaste hälsningar från oss både den
rättare all. So.

Din Pappa.

1895/96
Clem. Olin
Just när kunnatet var beklagat kom jag för sent för
att bringa dig en hjärtlig & deltagande födelsedagshälsning
Gud välsigne, kära dotter med allt lyckligt fast.
Tack för din vackra, men alltför stora och delikt
må gåfva till Lamm & Söns mycken tack. - Till din
mamma och en hälsning för ditt kära besök.
Så får vi bli i vintern - det är onödligt Christine
skall flytta - du ska i vintern - om det kan
vinnas en Christine skulle jag önska henne ett parti
men jag hade ingen aning att hon skulle vilja för.

men du var omöjligt, ty vi tum-
no jinte ö när till stationen, fast
än vi äkte. När får jag kom-
ma till er? Jag är ledig att
komma hvilken dag som helst
i nästa vecka; om jag då får
komma, behöfver ni ju väl skrif-
va ett par rader ö säga, när ni
har ngn skjuts vid stationen.

Det skall bli förfärligt roligt
att få komma till hadeboda igen,
~~tror~~trorigen är du väl nu sista gån-
gen, som Ester Bengren får
komma dit. - Hessa mycket,
mycket till tant, farbror ö mina
kära syskon från din tungifna
syster Ester

Lipsala den 8 Aug 94.

Min kära lilla syster!

En innerlig ö varm hälsning till
dig, lilla födelsedags-barn; måne Her-
ren utjinte beåna dig i sitt nåde
ö sin nåd! Det hade väl varit
bra roligt att ha fått komma till
er öfver din födelsedag, men du har
ej fogat sig på; du är återigen
att styra ö stäma med om när
hemma. Du skall tänka, att jag
nu känner mig som en traf hus-
moder med fullt af myror i huset.

att för att rusta mig i ordning att
bli att nu i vinter. Det är så
emotligt att det är så nära, att
som ej aus för längessedan stas
så oändligt långt borta. Att tala
om att har nu får mig börja
bli en vana, då jag ju tvingas
artill af hvarje småsak, men
att juut fatta det ännu med hjär-
ta o förstånd att tar att emot,
o att går vår ej heller, förrän
jag står midt uppe i mina nya,
lyckliga pligter. Som Axel kände
sig nu en tid särskild ensam,
medan han haft så mycket om sig,
tog jag Segne med mig o ruska-

de eväg till honom i Fredags, jag
är så glad, att jag gjorde det, att
kännes som resan både för Axel
o mig varit en verklig gåva.
Han har förfärligt mycket om sig o
känner att att tungt att ej ha
ngra att tala med som kan o vill
gå in idet med intresse. Gud
gife, att jag sedan kunde bli
honom till den hjälp, han nu
saknar! Som jag hörde af Axel
är farbror) nu återkommen från
sin resa, att hade varit så roligt,
om jag numrit endast kila upp
till honom ett tag på hemresan
från Juma o kila på honom

Stockholm d. 9 april 1894.

Tack för ditt kärleksfulla
bref. mycket glädde det mig, det
skall äfven bli riktigt kär
för mig, när Gud leder våra
vägar så att jag får se det
ansikte, samla språket med dig
om huru Gud för dig under
denna tid. Sedan jag såg dig
när du reste ut. Tiden vilade af-
och snart gå månader och år.
Vi vandra steg för steg i Hans när-
varo och förtrösta af Hans Ande
för det himmelöka hemmet. Medan
vi nu ute vandra i lekamen äro
vi hemma hos Herren och hafva

Verhet. - ² ~~and~~ med sig altskad skedd. Sedan
7 minuter. Rakt den gamla en
Ung.

der var umgängelse. Tack för
alla meddelelser från Eder hem. Tack
för din vänlighet att vilja se mig i
sommars. Jag hoppas att jag skall få
den glädjen att nägon gång få vara hos
Eder. Jag har haft inbjudningar från
3^{ne} håll, men ser ej ännu min väg
klar. Stina Janssons bröllopp skall
blifva d. 12 juni i Östra Kapell och
de skola naturligtvis bo hos mig så
att derför kommer jag att stanna
här oräntligt länge. Ethels kon-
firmation bli d. 2 juni - hon och 7
flickor till läsa för Pastor Schröderheim.
Ethel har blifvit mycket förändrad - det
är en stor glädje att skåda Guds kär-
lek och barmhertighet i själens skö-
tande. Hon vill nu det goda och
strider på allvar mot det onda. Hon
har blifvit så mjuk och ett allvar har
kommit öfver hennes väsende, som
vitnar om ett inre arbete. —

Hvilken trygghet det är att få
lemnna alla dessa unga uti Guds händer och
veta att Han älskar dem, med en evig kär-
lek. Det är alltid så vemodigt när 10^{de}
klassen skall lämna oss. I år har jag
16 flickor, som är min egen klass.

Jag har dem nu äfven i matlagnings-
skolan och lå derför känna dem bättre.

Der till kommer konfirmationsläsningen,
den förenar oss ju alla med.

Gud giffr att de allesammans åtmin-
stone förde med sig evighetsintyg
från skolan, hvilka sedan under
lifvets pröfningar få ära evighets-
frukt. Amen!

Du förtär nog att hvarest dag har sitt.
Men när jag får börja min dag i Hans
namn - så får jag äfven sluta den
med Hans välsignelse. Och detta är
verklighet.

Det gläder mig att Ethel nu fått
sin plats. Måtte han der få

Upsala d. 17-21. 6. 1800

Min älskade Sotrid vän!

Vet du Sotrid, i dag har jag varit inne Joh annesgatan 15 och tilltalat lite tag i trädgården "för att hemman tala om för Sotrid, hur der ser ut, när jag nu skall snart skall skriva". Sen, när jag gick hem, händes det just litet tomt efter de kära vännerna, som bo der i det kända hörnet, men när jag kom hem, fick jag genast något mycket rart, ditt kära bref. Sack minnertigen Sotrid vän! dina bref

Tack, för att jag fått se ditt älskade brev! De här tilltalen hemman talar om för Sotrid, hur der ser ut, när jag nu skall snart skall skriva. Sen, när jag gick hem, händes det just litet tomt efter de kära vännerna, som bo der i det kända hörnet, men när jag kom hem, fick jag genast något mycket rart, ditt kära bref. Sack minnertigen Sotrid vän! dina bref

hjelp, hon skall och sätta i ordning en lakanväf under sin härvarr. - Men böjar det bli tomt efter vännerna, men vår domkyrka står; än ha vi till o. p. R. Westti (den som är anad) han predikade enkelt och allomligt om ändamålet med vårt lif förra söndagen. - Vet du Sotrid, om jag skulle resa bort nytt, borde det vara i början af juli, då Sigrid än är hemma hos Mamma, men det är så snart (att jag tycker att tiden efter jul för lång i staden) att jag ej kan vara i ordning till dess, då jag har enkel som har bör skett först, och därför tänker jag vara hemma i sommar och kommer nog ej till Addeboda, utan tänker gå till alla med en merlig tack för alla erta vänliga

han öfver sig i ordning att ha en lakanväf under sin härvarr. - Men böjar det bli tomt efter vännerna, men vår domkyrka står; än ha vi till o. p. R. Westti (den som är anad) han predikade enkelt och allomligt om ändamålet med vårt lif förra söndagen. - Vet du Sotrid, om jag skulle resa bort nytt, borde det vara i början af juli, då Sigrid än är hemma hos Mamma, men det är så snart (att jag tycker att tiden efter jul för lång i staden) att jag ej kan vara i ordning till dess, då jag har enkel som har bör skett först, och därför tänker jag vara hemma i sommar och kommer nog ej till Addeboda, utan tänker gå till alla med en merlig tack för alla erta vänliga

den om stund
Så låg
de
hyllarna
helan
till
i
Gård
och
Måninga

komma alltid just som från Gud
du får känna dig som hans sändebud
bud äfven i det fallet. Tack, kära
trogne vän!
Jag tror, jag förtär hur hårt det måste
vara för dig att så få vara din kära
bror till hjälp; är det ej och till glädje
att ibland känna, att det är
särskildt, som Gud just då gifvit mig
Det var roligt att höra och att
ha' det litet trefligt utanför Ei' borted.
Så att vi kunna ha litet som
märkif. Kärt hem är riktigt hem-
ligt på sommarens, träden i Odins-
lund stå der så svalkande och vackra
och vi så skönt i salen o i lilla

den
Så låg
de
hyllarna
helan
till
i
Gård
och
Måninga

Trätgärdar, när vi ibland komma dit.
Idag är det Torsdag; i Föndags börjades dessa
rader; jda stora syrenbuskarne på Ei'
gärd så alldeles öfverfulla af doftande
"blasar"; allting blommar så rikt i
äfven fruktträden i den största färing.
Liljekonvaljerkullen hade redan den
Mamma skattat emellan hon reste och
kom själf så vänligt med en bukett
till oss, men än fanns der blommor
Så var... ja, de kära blommorna, att
vi vore tacksammare för dem.
Sen i förgår är vi utom vår
snälla jungfru, som färdig resa hem
på 14 där; men vi ha' den budert
gumman Madam Wallin till till

det är
öfverfulla
af
doftande
"blasar"

Äddeboda Midsommaraften 1900.

Min älskade dotter!

Tack för ditt brev, som jag fick i början af veckan, och så nu för det brefvet från dig och David, som kom i dag! För en ung, frisk enke med arbetsförmåga och dertill med utoigt att snart nog utgå ett ej obetydligt belopp — enligt uppgift vid 25 års ålder 40.000 Mk, dessutom framdelat vid mer — synes du ej behöfva vara så omöjligt att finna på något sätt att hederligen försörja dig, om hagen dertill förefinnes och hon ej låter smaken för de äfrentyrliga, såsom jag antog i ungdomen väcka genom myrken läsning af dåliga romaner, åter få öfvermakt. Får man att sådan smak åter plötsligt vaknar upp igen, förefinnes ju alltid och derät kan hvarken du eller D. göra något annat, än hvad redan af Eders gjorts och göres genom att söka väcka smak för sund andlig föda och håg till sådan vandel, hvarunder det himmelska Fadershemmet och det eviga ansvaret icke förgätas.

Nu måste hon ju snart välja sig något
att försörja sig med och därför måste ju redan
nu planeras. Sök därför att taga reda på, för
hvad slags arbete hennes häg mest ligger och
diskutera saken med henne! Jag menar nu
arbete och icke planer sådana som att resa till
Amerika, som för mig snarare ~~blir~~ blir som dragning
till det äventyrliga igen. Även i Amerika
måste ju arbetas. Värdet af arbete är väl det,
som nu närmast ligger före. Huruvida det
nu allvarligt planeras i detta afseende finner
jag icke af dina meddelanden.

Hvad din resa beträffar, har jag
uppfattat det så, att din biljettbok förlorar
sin giltighet efter d. 15 Juli, som torde vara den
sista dagen den får företas i Malmö?

Skulle det nu för David vara af stor vikt,
att du stannade längre, så går ju det och för
sig. My enkeltbiljett kostar då Kr 64.20 (Tur o. retur
87.50). Att nu i Juli resa hem på biljettboken och sedan
komma igen, tur o. retur, då tiden i Augusti är inne för
Davids uppbrott, för att hjälpa honom med allt samman
som de förstår, går och an.

Helso nu, min Käre David! Mig kännes det
så Tomt, att han ingen tanke har på att helso
på oss här hemma, innan han skulle öfver
till Dresden.

Jag finner det ömt om lilla mor. David
skrifver numera aldrig till henne och jag ser,
huru det smärstar henne. Nästa gång bör
han därför icke adressera bref till mig, utan
till sin ömma moder.

Eden tillgifne vän och far.

Helso Du Fröhlich, om du finner så!

P.S. Midsommarsaftonen så nu öfver, det har varit
regndusk, så att några lekar utomhus ha ej
kunnat ega rum. Gestrick har emellertid ställt
till med lekar i tamburen och det har hon
gjort mycket snålt, så att de voro bra roade.
Sedan sjöngs vi psalmen: "Den sol går bort, men
du blir när". Vi voro inalles 17 personer (från med-
räknad).

En fråga till David: Skulle det icke gå för sig att säga upp hos S. & H.
till d. 1 Aug. och då komma hem till Addeboða på ett par veckor och kila
upp sig före Paris-resan etc.?

Herren kommer o' kallar mig hem!
Som vi icke sed hwarken tid eller stund,
~~derfor~~ måste vi ständigt hålla oss bakom
de i etä samtande och långtande efter
vår Fälsare!

Nu till sist vill jag säga dig ett innerligt
välkommen hem. Hvad det skall dyrbas
allt, få dig åter hem. Men på samma
gång som jag glädjer mig åt din hemkomst
så går det mig innerligen oväntat allt!
David skall komma, ensamma, som
han också jag säger så mycket, tycker
jag ändå, allt det hans goda för honom
medvetandet af din närvaro.

Hälsa honom så hjärtligt från mig
o' från far och alla syskonen helade
bada.

Din vän o' moder

Addebada 29 Juli 1900

Min dyra Astrid!

Innerligen tack älskade Astrid för dina
2de brev, som vare så välkomna. Du skrifver
så ofta hem, det gör mig omt om dig,
allt du skall ha så mycket brefskrif-
ning på dig på lagg, det är mycket betungan-
de, när man har så liten tid för sig själv
som du. Tack för allt du så kärleksfullt
tänker på oss med underättelser från
eder.

I går kom Ester hit med barnen, på gån-
den afren Abel. Det är en innerligen
kär, all hälsa dem alla här. Barnen
är så rara. Det är godt allt lilla Ester får
en liten hvila, hon behöfde så väl kom-

na i från hus hällsomrargerna. Hur
skall det kunna ställas för Ester, att han
ej ska hafva det så drygt. Mycket ont
går det mig om henne. Men tänker att stann
na till Thursdays morgon. Ester blir nog
bekant ut.

Med Emanuel synes det verkligen vara
bättre, visserligen äro krafterna ännu mycket
luna, men han sätter sig rätt bra. Långtän
der han kan vara med oss. Han skall börja
att läsa något för sig själv, någon lätt bok,
som dock är af något intresse, en quart, en half
timme, stotter, efter som krafterna äro.

Derom har Morbror Henrik länge talat,
men kanske att han ej kunnat göra det
förrän nu.

Celina har rest till Falsterbo der han har sin
syster. Med Celina är det bra klent, han
måste hemifrån på en tid.

Nu har jag varit hos Hennans. Det var
så härt att komma i deras lilla fridfulla
hem. De vare fulla af tacksamhet, för
de nu hade. Kathi har mycket utvecklat,
hon var så rar.

Det var af stort intresse för mig att se
fabriken, der har skett gjord ett stort
På söndagskvällen återvände vi hem, jag reste
på måndags morgon upp till Upsala, för att
der ordna med rummerna som blifvit tapiserade,
och säga ut Emanuel, kaklungen skulle
der sättas om, redan på tisdags e. m. reste
jag hit.

Med mina krafter hafva det varit rätt
skall den senare tiden.

Gustaf Belander dog för några dagar
sedan, hans bortgång kändes för mig
mycket sorgående. Na Herren förmå
mig sehande och bedjande den stund

Stockholm den 7 Aug. 1900.

Min älskade dotter!

Da det ick ställt sig så, att du kommer hem till din födelsedag, så kommer då jag härmed till dig på ett litet besök. Detta lärer väl komma fram Larsmess-aftonen d. 9 Augusti, din högtidsdag. Gud välsigne dig, mitt älskade barn!

Så kärt det än hade varit att få hem dig nu, så måste jag dock säga, att det för Doris skull gläder mig att du beklutat dig för att stanna.

Någon anknytning till en eller annan af de af F. F. namngifne släktingarne eller närmare bekanta torde väl af Edet nu gjorda. Måhända har derigenom ~~ett~~ och annat kommit att ställa sig i annan dager. Kanske också ~~af~~ af romanläsning uppjagad fantasi i någon mån grumlat uppfattningen af hvad som varit faktiskt och sanningsenligt, och att några uppdaganden i sådan riktning gifit vår

David/
Kære, Elskede / bekymmer. Med den finere Kænsel
och uppfattning ~~och~~ ^{af} ~~Dapperhed~~, du har, om Æmlig-
hederne pⁱ dette område er det for mig dyrbart
at vide, at David ikke står ensam, da beshu
af Kanske saa stor betydelig skole findes.
Gud vare med Eder!

Tidene are for Ærøst obestruftet alvor-
samme. Hvor og en, som nu skal ut och segle
pⁱ verdenshæft, mæste fara med rebrade
sejel och Sæker Kompass ombord.

Hele min Kære; elskede David

fra Edre fader och vän.

Min goda vän!

Enn jag är öfvertygad om att Du ur,
Säktar mig, att jag en^o länge behållit
hos mig din bok af Johannes Müller,
så är jag dock ledsen deröfver. Jag
känner ett behof att bedja Dig om
att tvinga mig denna försummelse.
Emellertid har jag en^o mycket öns-
kigt tvingat att låna denna om en^o,
den har tankar. Jag har haft myc-
ket godt af den första upplagan i
häftet. Slappas med det första för
besöka Herrens. Under herten har
jag läst af en långsam tankar om
vårt medelt. nu är jag bättre.
Min hjertliga om vördnadsfulla
helsingar till dina föräldrar!

vänligen

L. E. Ören

Malmö 26 Okt. 1900

ordt. 1900 /

Min goda Astrid!

Min varmaste tack för Eder
stora godhet emot mig vid mitt
besök i går. Jag torde nog snart
fin' åter på en liten stund se
Eder, om jag ook ytterst sållan
är i tillfälle att komma ifrån mitt
dagliga lif. Ynnerligt helning till,
alla de Dina! Ditt hjerta P. St. Toren.

Min värmadskfulla och tacklösa
helning till Din Syster!

Abon Memo

1901 ¹⁶/₅

Torsdag f. m. d. 16.

Kära Astrid vän!

Nu kommer jag igen så
här. - Då jag hörde, att du och
min Mamma talte om skärmen
för kyrkan, ville jag tala om; hoar
jag tror att några främs. Mörka,
enfärgade passa väl bäst i kyrkan.
Moster Henrika har en sådan i
H sammanhängande delar; ^{hennes kunnat vi såkert för} jag tror
och att Tant Ebba Hildebrandsson
har en liknande mörk; Ruth fick
läna en af henne, när hon var här.
Så har jag och undrar om Tant

A. Geijer har en, men den kanske
ej är enfärgad. Den senare har jag
minst reda på. — Om det skulle
så vara, att vi tänkte härpå,
vill jag gärna höra efter den, om
du telefonerar hit.

Jag är så rädd att hindra Er,
kära vännar, därför dessa rader
i stället.

Helso Gertrud Bergman så
varmt; och telefona, om du
har några små uppdrag
till Er Maja vän.

som så gärna skulle vilja
hjälpa Er.

Stockholm den 28 Maj 1901.

Min älskade dotter!

Tack för ditt så kära brev af d. 25 dennes,
som jag i dag fick på retur från Upsala. Jag
har också ett kärt och dyrt brev från Mor att tacka
för. - I går var jag hos barnen på Ture, der
jag också fick ett skönt besked i tjön. Mycket hem-
tröstligt var det och godt att få meddelas mig om mine
svårigheter, hvilka äro ganska stora, I dag
språkade jag med Nederkalix-menne, som härnäst
dagen kom hem från Kontinenten (jämte John, som
han sökte upp). På uppmaning af en mycket närstående
satte jag i fråga, om blaget af det stora belopp, som de
härnäst innestående på bank $\approx 5\frac{1}{2}\%$ skulle lemnas mig som
lån mot den ränta, jag själv betalde i bank ($6\frac{1}{2}\%$) och
mot samma säkerhet, som jag der lemnade, hvorigen-
jag kunne att belåningsvärdet icke behöfdes af den
ytterligare nedpressad (som i bankerna nu sker)
och mitt namn vore undan från bankvärlden
i den del, som ifrågasattes. Emellertid accepterades för-

Älsket ej. Våre motståndare äro svåra; de lära
nu ~~lyfta~~ att pressa ner priset på våra S.M.B.
aktier till 115%! Och befara vidare kursfall;
jag säger: motståndare, ty förvarande prisfall finner
jag ej af omständigheterna motiveradt. Om än anledningar
till oro för ^{förvarande lika höga} ~~konans~~ finansiella ställning i någon mån
må vara berättigade med hänseende till industrins tillbraka-
gång, framförallt jernets munda efterfrågan, så är mig
dock svårt att finna giltig förklaring till hvad som
passerar, utan att tänka mig några frände-krafter,
som emellanhand med mera ~~bestämd~~ skäl, än jag hittills
kunnat erfa, äro i verkfärhet.

Detta om detta! Men det torde du af det tredje
förstå, att jag icke vet, om jag kan rekommendera,
och när du kanse. I juli månad har jag obe-
skrifligt trängt genom förfallande vetter; men
så icke i denna månad. Nu är det lån och
svärigheter af kursfellen för kreditören, som snarast
tillgäddas för gifte frångiftnen. Och då
de mig närståendes för stora kallas uppe!

Stor glädje är ~~ja~~ att allt gått så väl för
vår älskade hustru: upple, som nu har alle
tenteminer undanrydd.

Mycket osäkert är, om jag kan komma upp
till upple på torsdag, ty här är fara
att försumma en enda dag.

Abel kommer in i morgon. Kan
kunna vi finna ut något för att öfver-
vinna frångiftnen. Torstens är till
stor hjälp.

På e.m. har jag varit i samtal med
Pegelow, hvaraf jag lofar mig mycket
godt. Vi fingo språka ut om det ene och
det andra och det var bra för mig och
för hela familjen.

Heln Kärlek Mor och David!

I kär

Din
far.

Uppsala den 26. 6. 1901.

Alma, Maria

Min kära, trofaste Astrid vän!

Min trofaste vän! jag, så böjdas jag, ty jag är vis, om, att du är det fastän jag ej bevisat mig vara det så länge länge kunnat dröja att ta ditt brev. - Det gjorde mig en så stor glädje, när det kom, jag blef så glad och tacksamt öfverraskad, att jag så snart fick brev; jag tänkte då ej bli så otacksam. Tack tack, kära Astrid vän för att du så snart kom i häg mig, och tack för allt, du skref om; och var ej mycket ledsen på denna tid har gått så fort. - Nu har jag fått träffa din egen, kära mamma och fått se henne riktigt bra, det var så roligt; måtte nu blott dessa sista veckor i bergen haft samma verksam på dig, Astrid vän så att du verkligen känner dig starkare när du kommer hem - Du kanske hört, att jag vet om, att jag nu har en alldeles särskild anledning att ta dig i famn och

hålla den idealisk, som det ju verkligen finnas några - Gud gif oss henne sin välsignelse i rikt mått på den nya befrielsesvägen - -
Ja, nu har snart sommaren gått öfver, västas slut, är det verkligen meningen att vi skola gå till lilla Stuga. - Sigrid reste med mamma d. 30 Maj i stället i ordning stugan, sen följde hos sin Carl (som jag håller mer öfver af ö min mamma med hon jag till Rönneby. Därefter reste han till Rönneby för sitt arbete, ö Sigrid stannade på R. Till i nästa vecka, då vi visst få vänta henne hem. Kan du tänka dig att jag och varit ute och rest till mamma skickade, helt tvärt af mig till Ester på deras jubileum jag var med om två sköna högtidsdagar der och se till mig Elin (som händelsevis kommit in till staden) helt tvärt ut till Rönneby. Du kan föreställa, hur herrliga dessa dagar på landet voro, jag hade längtat så i vår efter land skog, sjö, blommar ö den trygga stillheten i skogen. Så kom det allt som en god Guds gåfva. -
Så vi verkligen välkomna hem, kära Astrid, jag tänker du längtar till din enda lilla syster till nu - Gud gif oss dig kraft ö visshet för ditt nya uppdrag hos Ester, jag tycker det är så omt om dig. - Måtte du blott behöfva stanna för länge, vil du helia hem till så hjertligt om det är lämpligt.
Så jag öch bedja dig helia David så mycket, jag tycker att det är så roligt att han nu fått ha en härlig, iuppriskande tid med Mor och syster

Drama dig riktigt hårdt. Ja, Astrid du, båda våra "smygsträ-
 tanka bunta oss snart och den man-
 et är. När det är för en så stor
 ypp gift måste man ju glädja sig
 nerligen, i synnerhet som ju alla
 omständigheter mana desto. Jag
 tycker att det är mycket roligt, och
 hoppas jag så varmt, att du och
 känner det så, om det och måste
 vara smärtsamt på en gång, ty det
 är alltid skiljsmessa. — Jag tycker
 att det för mig är så särskildt kärt, att
 jag lite känner Gertruds fästman och
 att han alltid gjort ett så symmerligt
 godt intryck; något så öppet, okont-
 lad och människovänt. Det kän-
 nes ej alls, som man skulle behöva
 kämma sig främsmande för honom,
 som ofta nog för vänners mäg.
 Det allra bästa är ju, att ~~han~~ ^{han} ej
 ser efter de ting som synas utan efter
 de sista; men den förutskade han
 ju ej kunnat bli. Gertruds vän — ja
 du, kära Astrid, mina tankar ha så
 ofta varit hos Gertrud denna vecka
 och då ha de och varit hos dig. —
 Så innerligt snällt var det af henne
 att telefona efter mig när hon var i
 staden och själv tala om det —

Som du vet, "hoar af hjertat är fulla
 deraf talar man",; du kan förtä-
 att Maja L., som beklagligen har
 hjertat för mycket på läpparne i all-
 mänhet, ej haft så lätet denna vecka
 att ej af gristag tala ut när hon ö-
 hemmes Mammas ensamma suttit
 tid sitt arbete. Gertrud har så snällt
 lofvat att skriva om eksteringsdagen
 på förhand så att ej meddelandet för
 familjen kommer genom tidningen.
 Det var så snittet af henne att tala
 om det för mig på förhand —
 Men hoppas jag varmt, att vi få ett
 sista är i stillhet med hoar an- fört.
 en skön, herrlig sommarhoila på
 det kära Addeboda, o se i gamla
 barndomshemmet här. Det blir sni-
 ket att tänka på förtis men det blir
 ju så kärt på det hela — Så sär-
 skildt godt för Gertrud skall det
 kännas att Gud så själv var med
 i det minsta, som hon ju så
 stärkande fick känna.
 Ja, nu tar jag dig en gång till i
 famn kära Astrid, om ej någon
 kommer och tager dig med, minst må
 anas det, för väl vi två, gamla systrar
 hålla samman detta fastare, när
 de andra "flyga sin kos".
 Gertrud kan då glädja sig åt att ej
 varit föremål för tal, ej för aningar em,
 åtminstone hoar mig beträffar. Så roligt
 att hon bli en liten prestfru, säkert en

var det en hel dag

Frits Danielsson på Lundsberg och
det var utomordentligt roligt! En
härlig skivtur gjorde vi 16 personer
inbudska på några pojkar, och
den var alldeles ovanligt trevlig
i mycket kuperad mark med många
backar. Där äro hörens månniska
skidor. Han hälsade till Eder alla
tyckte, att det var mycket roligt att
träffa mig, sade han, men kunde
inte få klart för sig att jag inte
var Abel, ty han tyckte att jag
var så lik honom från den tiden.

Han var sig för öfrigt mycket lik.
— En sak skulle vara roligt att
höra om, nämligen om far lyckats
få sina papper i denna månad och om
det ej är bättre för honom.

Härliga hälsningar till far och mor!

Din tillgifne bror

Emanuel

Kristinehamn d. 25/2 1902.

Kära syster!

Tack för ditt brev för en par tre
veckor sedan! Från mor och David har
jag en par välkomna brev i förra vecka.
Riktigt att höra, att det tycker så
väl till med er.

Sk har N-d rest på inköps-
firättningar, kommer tillbaka den 9
mars. Det är rätt roligt att vara
ensam här för en bytes skull. Inget
bli d. 10 mars och jag tror att det
inte skall bli någon svårighet att
få allt färdigt till dess. Men så

fins det något som heter gravations-
bevis, bevis angående inteckningar
i en uppgifven fast egendom. Sida-
na requiren folk här allt emellan-
åt för att få lån i bank emot
inteckning (då måste banken
naturligtvis veta hur mycket
inteckningar det fins förut)
Af rekvisitioner på sådana ligger
det inne en 30 tal - lagoms
arbete för 14 år, och det skall
stickas in på lediga stunder,
då det inte är något öfverhängande.
O-s. är litet redo för att skjuta upp
och när det skular sig en sådan
massa, blir det ju svårt att
reda sig. Det då har inte till mitt
närade egentligen, jag sätter ^{egentligen} endast
upp koncept, när han begär det,

och sedan kontrollens det synnerligen
noga. Det är synd om dem emellan-
tid, när de inte kunna få sina
lån, därför att gravations beviset
låter vänta på sig. Jag måste
föröka hinna med att sätta upp en
post de närmaste dagarna, ty det
var mycket angeläget för dem.

d. 26/2.

I dag har kommit underrättelse
om att det måste bli ransakning
i Filipstad om 14 år efter detta
tingets slut. Det blir naturligtvis
roligt att vara med om, men jag vet
ej om han berättar sig med lyden af
två notiser då.

Skulle ej ha särskilt att
berätta nu, men hinna ej med
det. Var i fredags och hälsade på

i S. skola, blir nog påkostade.
Om vi kunde få byra något
vid Djurskolan vore bra. Skönt
Cornelius tänker nog inte på
den här gårdan, han tycker
det blir för dyrt & när han
inte kan vara nöjd med en
liten tillbyggnad, utan skulle
bygga helt nytt, så har han
nog inte råd med det. Källa
Lotten så hyörligt. Så rolig
för Ester att få ha Lilla Mor
ute hos sig en par dagar.
Måtte han få en lund
hvila der. Känner alla så
innerligt från din gamla
älskifna Vinter.

Jahre 13/2. 1902.

Käraste Lilla Astrid.

Att du tackade
mig för att jag varit hos Lilla,
det var just tillt dig, din lilla
Martha, annars var du jag
som skulle tacka Er tillsammans
för att Er stora vänlighet mot
mig och för att jag kunde
sitta så hemma hos Lilla, under
Er torgtidsdag. Tack käraste
för allt och för våra stunder
vid station & en för din

vänliga brev Astrid Lina. Jag
telefonerade karamgraven
till Upsala för att få tacka o
halsa på Edor, för att inte
skriva o hi skulle tycka att
hi behöfde svara, men jag
träffade endast For, som
satt rätt bra tyckte jag. Något
hopp om att Mor o Du skulle
kunna få hvila en smula,
har jag aldrig mer, mitt
enda hopp är att era små
kraftar måtte få bevaras
för alla stora förringar
alla stanna på Edor. Så

roligt att att låter godt från
Gertrud, godt måste jag anta
att vara, då Ernst verkligen
kan uppfylla sina drömmar
älskanden, att han känner
sig nog emellanåt är ju så
naturligt. Du kan inte för
så upp friskad jag kan se mig.
Till både hjärta o kropp efter
min resa o det kan väl ovan-
ligt låta att komma åter.
Måne tanken på den
möjliga snara flyttningen
kunde ha 'något medveten
att göra? Vi ska nog komma
att om den, men för mig
att bli sittande vid vägarna

och begära någon ersättning (30 kr i månaden). Ville blott nämna detta som ett förslag; det kanske inte alls passar. Är det ändå rädd för att hon för mycket kommer att sakna skog och gö. — Ni ha betydligt mer många gäster. Ålskade systrar, du må tro det kan kännas underligt för mig ibland att ni veta mig vara ensam om så mycket. — Ja, i dag är det påskafest, då vi ju alltid brukar vara samlade och knäcka våra ägg tillsammans. Det skulle väl vara varit att åfven i dag kunna tilläta hem ett litet tag och få ta eder alla i famnen. Men nu får jag nöja mig med att göra det i tankarna. Undrar när någon af eder kommer till oss. O, hvad det skall bli kärt! Hör du, det vore väl också något att få

Grinstad 29.3.1902.

Ålskade systrar!

Ju ni har jag mottagit ditt mycket kära brev af d. 27 dennes, för hvilket jag hjärtligt tackar dig. Skall ni passa på att språka en stund med mig medan Emma är sysselsatt med sin predikan o. Mamma är bort på Botstade. Det var så kärt att få höra lite från Tuna, ty från systersonen har jag inte hört, och det är Tomi. Tack, åfven för att annat du skref! Du må tro, det är kärt att få höra någont från våra vänner och släktingar. Det är inte minnigt när man blir så här långt skild från dem, som

man märker hur varmt man är
fäst vid dem, och som man kan
när sig tacksam öfver de goda tro-
fasta vännerna, man eger. -

Nu ha vi Mamme här sedan on-
dags afton, de är så innerligt
käre för oss båda att ha honom
här. Ennå trifs så godt med Mam-
me. Det är verkligen en sådan var-
gose. Vi ha ju inte mycket roligt att
bjuda honom på - men han har in-
te heller några anspråk. Vi ha varit
ute och gått där mycket, och om och
vågarna varit i beklagligt skick har
dock vådorna varit hårtliga - och lär
komma ha jubla och flara när kullen
I dag har han ensam varit på besök till
Bolstad prästgård. Han har varit borta
till middagen också och ännu lär de
väl dröja, innan jag får hem honom

igen. Annandag Påsk har Ennå på-
tyd missfall - de var alldeles nöd-
vändiga. Då ha vi tänkt att Mamme
och jag skola rida till Estad kyrka
och få höra p. Engeström, hvilket jag
mycket gläder mig till. Tisdag morgon
ses Mamme igen.

Du har haft mycket bekymmer för
Ester Alm. Kära vän, jag förlåter så
vår att de skall ha kända värde för
dig. Jag har också haft en sådan
vårdtref från henne. Tro du, att de
skulle vara henne till någon glädje,
skulle Ennå och jag så gärna vilja
ha henne hos oss under ett par månader,
och att om hon så har lust stanna
här någon månad. Bli de på korta
re besök är hon naturligtvis vår gäst,
men blir de längre, tycka vi oss ej
kunna taga ennå henne utan att

hona i hvilket afseende de var, som
Eklund uttalade sig så berättande
genom emot C. Fr. L. Hålsa så hjärtligt
till Eklunds, när du träffar dem.
Skall nog snart skriva till Maria,
Hvad de skall bli tornt för ^{om} den
de lånarna &! Det gör mig riktigt
ondt vid tanken därpå. Vi hålla ju
alla så mycket af dem. Så skall du
hålla till Olof, Jani A. Ewén,
Lotten G., Lin Hedenius samt till
Lena, Anna och Agnes.

Säg, får vi hålla någon sö och
stille i hemmet nu om dagarna?
När är Mother Mats förmiddag?
Hålsa innerligt till far och mor
och tag gälf emot en varm häls-
ning från dina tillgifna syskon
Emil och Gertrud.

hos dem. Hos Nils märkte jag någon ringaktning för re-
ligionen, däremot icke hos Ellen. Smärkligt att det ju
högt beklagligt, att den sidan af hennes mänskliga makt
bli så försummad. Nils äro ejes inte så dum som han
ser ut. I militära frågor talte han förståndigt tyckte
jag (ang. förmåret) och för öfrigt god han intryck
af att vara en hyggelig och betydlig människa. Olof
H. var äfven där då och af deras samtal om resor i
Italien märktes, att han hade redt på åtskilligt.
Inomhus hade de det trefligt och af deras samvaro
kann jag säga att förmenades i skogen 1-4te hnt till
ordningen och att de pligat läsa högt om Kallhans,
sist en bok på engelska. Nils ^{och Olof} och jag var ute rätt
mycket i skogen och anhöll. Det var stort och vackert skogs-
bestånd de hade där i alla olika åldrar. Jag förbindel-
serna hem var mycket olägliga, lante därför hans ve-
lociped och åkte de 4½ mil och kom på fram stes öfver
12 på f. m. på måndagen och var åter i arbetet på E. d. m.

P. fredags var jag i Siljesträd, var med om grafställningen där.
Det var en ovärdigt vacker dag och mycket högtidligt. Blev bjuden
att äta middag med släkten i Spejerska gården. Men hinner ej tale med
därmed. Jack skref du ha för dina brev! Och för allt bevis du haft
med velociped och kläder. Villhet upp ej än på skottet! Det var roligt att höra att
du är kry. Du får väl sitta i din västrol, på att ha för en arbet. Jacka äfven
för på brev från henne. Och hälsas hjärtligt till Far och best!
En sak vill jag tale om, som skulle vara mycket välkommen om någon skulle ha lust att
pröva något till min föreläsning, som minne bli i minnen. Det är någon slags penn att
ha observerade eller ena färdig brev att. Den något annat medel att ordna den.
Hade för några dagar sedan brev från Ellens. Hälsas den hjärtligt om du sakar den
äfven till Claar. Tant Cl. E. föreläsning behöfver du ej bevisa dig med att ha resa gör.

Din tillgripne bröder

Emanuel

Kristinehamn d. 8 Maj 02.

Kära syster!

Det var nu länge sedan jag skref till dig.
Jag har haft mina lediga stunder, alltför upptagna
för att skrifa mer än det nödvändigaste. Nu kan
jag nog bättra ordnarna öfver kallstunderna efter
kl. 7 för egen räkning, och det kan väl behövas för
att studera vissa juridiska frågor och "Nytt Juridiskt
Arkiv." Nu äro nämligen de alla flesta gravations-
bevis (som jag förut nämnt om) färdiga, hvad för mig
beror d. v. s. koncepten äro skrifna och endast just-
ringen återstår. För några dagar sedan fanns det 33
färdiga att justera. Det betydde, att jag härnäst
ej behöfver afstyra mitt arbete för att sätta upp nå-
got, hvarom plöteligt kommer panikmelle, att jag al-
drig behöfver arbeta med detta utöfver den ordinarie
arbetstiden för att kunna någon som är angeligen, och
att jag alltså kan ha medvetandet om att jag gjort
hvad för mig beror hvaridag. Lyckligtvis fells jag för
en tid sedan att på tre dagar, som jag utestående
använde hvarill - utan att förgå dröms. N. d. blef allt
ett förvånad öfver resultatet, ty han hade förut sagt att

det var knappt värdt att försöka få bort denna böda. Nu ha vi emellertid kommit öfverens om att arbeta därmed en gång hvar vecka, på att det aldrig samla sig mer än 5-6 på höj. - I genomsnitt kan man beräkna att det kan sättas upp ungefär tre på en förmiddag och lika lång tid torde behövas för justering. Men det varierar mycket.

Första tinget här var i måndags och tisdags. Då hade N-d förordnande. Det tycker jag att man lärorikt än påbörjas dels därför att jag för sitt vid protokollet hela tiden och dels därför att N-d. ges tillfälle med mycket planmässighet vid målen utredande. Detta gäller särskildt för tvistemålen (kräf o. d.). Då pumpas man parterna mycket genom sina frågor och genom att frågorna fullständigt ange hans tankegång är det lärorikt för en annan att höra på. Särskild en fullständig utredning af ett mål, som sligges omkärat, består den att alla förhållanden (fakta), som ha rättslig betydelse bli antingen medgifna eller bestridda af motparten (till den som skulle ha förmån af dem). Medgifnas de är det en fast utgångspunkt (behöves ej bevisas), bestridas de uppstår frågan: hvem skall bevisa? I allmänhet är det den, som åberopar dem till sin förmån. Kan denne icke bevisa, har han förlorat i denna punkten det tegets icke månsken till ifrågasättande faktum. Denne fråga om bevisbetydelse.

I som är nödvändig för en gäse är för en mer erfaren och mer gjeris.

(som kan vara levistig nog) är icke något som domaren i allmänhet påpekar uti processen, utan har sin största betydelse, när domen skall skrivas och ett viktigt "faktum" blifvit t. ex. af saksanden uppgifvet men ej af saksanden styrkt eller af motparten medgifvet. Då heter det i regel: "Som detta förhållande icke blifvit af saksanden styrkt - kan hans yrkande icke bifallas". Men det kan också heter: "Som motsatt förhållande icke blifvit af saksanden styrkt - bifalles det." Detta är betydelsen af hvem som är skyldig att bevisa. - Om man nu när ett utslag skall skrivas finner att ena parten åberopat förhållanden som är af juridisk betydelse, men ej bevisat det, och motparten icke blifvit tillfrågad eller eljes yttrat sig därom, är ju belägenheten mycket fatal. Kan hade kanske medgifvit det, om han tillsporis! Likaså om man finner, att saksanden icke framlagt tillräckliga grunder för anspråket och både utsporis bättre om sin mening.

Det här var kanske litet för mycket juridik, jag ville ge en liten skematisk framställning af hur utredning af en tvistemål vill se ut.

I måndags alla dagar sedan var jag hos Min afk. Resto dit på lördagen. Det var roligt att träffa henne, hon var ofantligt snäll och vänlig som fört. Kallade till dig, vill jag minnas. Men sedan tyckte jag det var att man märkte på litet "upplyftande"

godhet och hjälpsamhet. Tack
för allt - och Gud välsigne dig
och eder alla, minna kärn Uppse-
rinner. -

Du kan nog förstå att det kan
komma öfver mig Upsala läng-
tan - och längtan efter hvad
jag fått där - och det var mycket
mycket. - I afskedet den förra
tiden här blir nog lite svar,
du känner jag, men på sam-
men gång är jag ju så tacksam
öfver vårt nya hem och öfver
att vi accepterades här med
af så stor välvilja. -

För sjöresen hit gick utmärkt,
och vi hade det vackraste väd-
ret som vi följande, och
det var verkligen ett stort nöje
att på vackert vädret tillbringa

en dag på sjön. -

Skulle jag ju komma i be-
röring med högste få. - En dag
har vi varit ute hos biskopen
på Ljungby. - - För öfrigt
har jag haft och har länge an-
sett upp att göra in en hus-
stai är ganska förfallne - vi
hade hoppats på reparation, men
den lär ej kunna bli för än
nästa sommar. Nu gäller det
allt af hvad svett är för en
besvärlig svett möjligt. Husstai
hade stått obekant möjligt, och
de två sista åren varit ut-
bytt till ett par familjer -
- allt nog varit följande göra
här blif att göra rent öfver-
allt - Ja jag har nog sett
få en nydel i bland i kam-

1902 5/9

det innerligaste välkommen hem
sällgas åt oss.
Hälsa så hjertligt nu till de kära
barnen.
Gud vare oss nära med sin nåd och
ande!

Din kärna moder

Stockh. d. 5 Sept. 1902

Det riktigt kärlektfulla brevet har jag haft
från Tekla

Min kärna älskade Astrid!

Nu sitter jag i Stockh. vid Hens skrif-
bord, jag kom hit på f. m.
Telefon hade far. att han tyckte att
jag för David's skull borde komma
hit, han var så medtänkt.
Gud vare tack! Han höjer barn. Jag kan
nu ett stort behöf att få en stilla stund
med David. Men han vill inte att Gud
enast, utan öppna sitt hjerta för
någon, och tacka Gud för den
hjelp som ges.
En person från Eng. kom förstås
en firma har kommit hit för att
göra upp med David att beräkna

deras maskiner. Detta sären är dock
bänhörlig, att mitt hjerta är fullt af
tack & lof. men också David siktligt
stamma derför.

I dag har jag skickat till Tuna en
Kärr Morrell.

Hej lilla Adels. Om god jag har kunnat
har jag tagit reda på hvad som kommer
ur trädgården, när du kommer hem
för jag god hjälp dermed.

Mycket tack för ditt senaste brev.

Om kärlek skall det bli så att jag
hem, men jag är också så glad att
du fått någon tid af hvila och veder-
quickelse.

Det har varit, kärlek att ha Anna
Marcelles på Adelsboda har varit
så ovanligt stilla, han har lidit
mycket denna sommar det för-

står jag. Han har varit högt för mig,
det har varit en god.

Flitarna vara och alla som varit.
Nu har elgues gjort bekantskap med Hilda,
till stor förnöjelse. På i. m. skulle de
gå till Hedinge på en auktion, de äfven
litta in till Hilda, om han var sam-
lig. Mot dem skulle de taga sig dristigheten
till att bjuda henne på kaffe till Pundagen.
Adel har varit inne i dag, kärlek att träffa
hvarandra.

I morgon kväll el. på måndag morgon
reser jag ut till Tuna, beroende på
hur David har det. Jag förhoppas
icke med mig ut i det är ledsamt, han
skall på visst till Lundequist.
Om måndag med morgontaget resa
för jag till Adelsboda, på torsdagen
hoppas jag att du kommer, på

Kristinehamn d. 17 Okt. 1902.

Kära Syster!

Det kan se ut som om jag var mycket otacksam när jag knappt ännu tackat dig för din gåning som jag fick i lördags. Lå så emellertid inte fallet och tack skall du nu ha för din vänlighet! Varom nogna~~de~~ genast och var mycket goda. Chokladen smakar mycket god, tycker jag; jag har den och ^{en} kaksort i en dörflös reserverad bordslåda så att den är tillgänglig. De stora kakorna och den mindre sorten, som inte till att ligga och torra, fann jag däremot var bäst att transportera på Gertius, sedan jag afsmakat dem, ty det var för mycket för mig att äta upp ensamt, och jag hade ej lust att bjuda O-s på det.

Håls på fru^{en} och skjortorna, som jag vill minnas, att jag tackat henne för, har jag nu afpropat och funnit dem utmärkt!

I denna vecka har jag varit med O-s på syn å Kommunister och Klosters boställe. Det har varit ett mycket skönt afbrott och uppfriskande. Utes har jag varit ganska medtänkt till sinnet första tiden, konstade den misslyckade uppsatsen till stor del bidragit. Lå så

går det, när man inte ser upp! Men tycke var det
att inte något ännu väntade. På torsdag morgon
fick jag korrektur från Törner, jämte bref att jag
börde återvända det skyndsamt, i synnerhet om jag
gjorde några rättelser och helst till red. själv. På
fredag middag lade jag ett bref till red. med rättel-
ser på läget ett öynblich inman det gick — och på
lördag tycktes liftet, efter hvad jag sedan fick
veta. Hade jag ej hunnit med då hade mycket vä-
raker kommit att stå där. — Emellertid om en tid
är vår alltsammans bortglömt, vill jag hoppas.

Det blir väl mycket göra nu till tingen
om måndag äter där. Onsdagen därpå blir här
koncert af Forsell och Aulin och på torsdag eller
fredag i samma vecka reser jag väl till Grönåsen
om de vilja ta emot mig där.

Hälsa hjärtligt till far, mor, David
Ernst och Abels om du träffar dem. Jag
tänker du ad med om konferensen nu,
Dro. roligt vid tillfälle få höra hur det
går med fars bygge i Årsala och insamlingen
där för och om skrifvelsen i kompostenfrågan
kommer att fördras på Oktober Hämnen.

Din tillgifne bror
Emmanuel

helst om konversationen så han tar
mycket mycket både tid och
kraft från sin Mannen. Men
det blir väl bättre. — —

Gull är jag så kry och frisk — och
det är så gott om det jag har
en sådan skön ankning
mig. — —

Johan är också väldigt
duktig, och ligger ständigt
i arbete. — Han har väl så
mycket att göra här som
h. — men det är väl lite,
ja mycket mindre enervande
han är i h. — Du vet, med
hans lifliga humör så tar
Upsala-lifvet — mycket mycket
på hans nervor. — Här finns
inte några tillfällen för
sig till lifliga diskussioner

från Edna

Kalmar d. 30 jan. 1903

Käraste Sten!

En så varm tack för dina
så fina rader vi fångar vid
jultiden. — — —

Jag har ibland riktigt lång-
tadt efter att ha på detta
sätt fått språka med dig — men
tiden vill ej räcka till för mig.
Mina tankar har nu särskilt
vunnit hos eder — då jag ju
visste hvad som fricstad
Gerhus. — Och jag blev så
glad då vi genom några
rader från Ernst hörde

allé allé var öfver. - Genom
bref från Tant Tici Skamman för-
stod vi allé allé myn varit som
för Gerlind. - - Ii myskil mer
känner ^{my} jän allé tackvarenhet
afver Lunds godhet allé hjälps. -
Ira gadd allé Gerlind för den
sin kärna Skamman hos sig.

Jag undrar nu allé myskil
hur allé kan stå till i allé hem
prethennet. Skik om jag
kunde gå en till in allé. -

- - Och inte allé jag har
du finns nu kärna Skatid,
men jag villas nu allé allé
allé ensam i Upsala - hemmet.

Jag var ofta där i Tackvaren
under jult - särskildt an-
mandagen. - - -

Ja vi ha fått nu förstå

jult i Skamman - och allé fin-
go vi jän gära under stillhet
allé glädje och med stor Tack-
samlhet. - - Men myn kändes
Tackvaren efter Upsala stor-

allé lag något sin särskildt ifver
julen där. - - Och allé allé
kärna, kärna känner vi fått där!

- - En glädje för oss nu allé
vi fingo ha mammen här ifver
jult - hur väl nu den 17.

- - Tack du allé nu allé
dnytes skamman dag om
Gerlind fick sin lilla gosse. -

Och allé allé fick mammet
Skatid Maria - allé allé jere.
is allé mammen. - -

Har allé sin kry allé duktig
allé allé, men vill myn
vara natten för myskil

eller annat som kan som
upp ett lifligt sinne. —

Fruken Brunerona är
nu här som du vet och
jag gläder mig därtill —
hur nu här på helens
dags — och det nu så so-
ligt att se en Uppsala-ho
och hvar till därtill.

— Hur är det med
Lilien I. — Tycker du?
Bishop I. Tycker hon mig
kynde ut, men jag tycker
det låter ganska på hennes brev.

— Ja, nu får jag mit
skick — till att är värd att
skall skickas om för midnatt.
Du får mottaga mitt bref —
— det är skrifvet, så gott kan
man under många afbrut.

Vi bedja både om vår häls-
ning till dina föräldrar.
Helan arkari Elsas, Lotten
S. fröken Eusem och andra
kann minnen.

Och jag vill själv emott
känna Skilnad om varsin häls-
ning från oss och min
sinn. —

Barren kommer och fråga
om Emil Skilnad vill ha dem.
Och så vill jag så gärna
ha ditt porträtt. — Du har
ja varit eller hur? —

Om mycket tillgifven
Tacksamhet Karin L. O.

på ången bredvid oss. Det är oöfverflygigt
skönt nu i värmen, och du förtärs nog lite
åtminstone, hvilken glädje det är för mig
att Emel känner sig må väl af vädret här.

Söndags vor vi i den protestantiska kyrkan
den stora består af en ganska tillställande
sal i det gamla klosteret. Predikan tillstäl-
lade oss dock g. något särskildt. I morgon
änner vi oss till katolska kyrkan.

Det är nog ej så sällan du, man läng-
tar efter lille Hjalmar. Jag, har han bör-
jat att fästa med händerna nu. Lite ha-
vi undra, om han borde vaccineras
nu medan han är i Uppsala — men
nog är det väl bra tidigt ännu, och
så vill jag att vyligt gärna vara
hemma då. Men vill du dock tala
vid och härnär.

Det var mycket välkommet om ni
någon gång skulle vilja skicka sv. tid-

H. Blasen 20/5 1903.

Min älskade syster!

Innertid tack för brevet i dag. Du
må tro det är roligt, när jag så för jag
vaknar på morgonen tittar ut och finner
ett brev på minna hängen. Ser du, vi få
vartingen den svenska posten kl. 1/8 på
morgonen. Men det gjorde mig ondt att
du som haft så oerhördt mycket ombrög
dig, också har haft som så mycket om-
tanke om oss. Det borde du inte haft; jag
hade för länge sedan räknat ut att jag
 dessa dagar skulle bli utan brev. Och
brevkon ha vi ju fått. Håll värmen, ni
ha ju haft fullt gästgivarvärdskap hemma
Hvad ni nu måste vara trötta! Det
var nog inte så lätt att ha Hjalmar

också de dagarna. Mycket kärnt skall du bli
du får höra lite om bröllopet. - Anna K.
har väl lämnat nu. Hur länge kom du
du slämma? Hälsa henne med tack för
brefkortet. -

I dag är vår första varma dag; det
är så oöförligt skönt. Naturen utveck-
las och så mycket dag för dag. Vi ha
du verkligen så skönt här. Tror ej vi kom-
de ha kommit till en härligare plats.
Vi ha haft regnväder ett par dagar, men
inte då heller kännas det tungt, och då
göra vi också långa promenader. Ibland
ha vi verkligen företagit oss duktiga pro-
menader, nog gått lite för långt ty, så-
som vår polska mycket riktigt anmärk-
te, ändå vi ju inte här för att magra.
Mycket nöje ha vi af rådjuren, som vi
allt emellanåt träffa på, en dag räknade
vi ända till 13 st. Och alla små fåglar

också. Det är så roligt, att här bli bekant
med så många, jag ej träffat på hemma.
Vi ha nu börjat på Kurhaus med våra
måltider, där är du en utmärkt mathål-
ning, men också dyrt: 5 m. om dagen
för 3 måltider. Jag är och så glad öfver,
att vi nu få 1 liter mjölk om dagen
för 6 m. att dricka. I Kurhaus komma
vi riktigt i beröring med stora världen,
men för oss, som annars böja så undan är
du ju af sin intresse. Och du är endast
under måltiderna, annars märker vi ju
ingenting alls af dem alla.

(Forts. på e. m.) Vi ha haft en sådan skön efter-
middag (middag här kl. 1) Strax efter mid-
dagen gingo vi ut med tagande följ-
kudde, bok, arbete, bröd och mjölk och ha
legat ute i en backe och sedan togo vi oss
en promenad. Här vi låg där så kom en
du ena, en du andra rådjur och betade

mingar till oss. Gärna gamla från
dett gångna eskoma.

Hälsar så innerligt till älskade far
och mor. Ibland längtar jag så mycket
efter att få en egenhändig häls-
ning från mor (men inte något brev.)

Emell hälsar så varmt till Eder alla.
Vill du lägga handen på lille pyrens
hanna från hans pappa & mamma.

— Det gläder oss så mycket att du fick
gå på konserten. Är fästet kvar på
Blidsö? Hälsar så hjärtligt till Ester.

Till vår Anna skall du också ge en
hjärtlig hälsning från oss båda.

Här flytta vi ut till Adelsöboda?

Farväl nu min älskade syster!

Din innerligt tillgifna
Gertrud.

observerad, som när jag hade Stenskild
med mig. Ja, så det går det till ibland.
O. tyckte jag skulle ha tuktat ho-
nom, beordrade delvis på en olik, upp-
fattning om en viss & men jag är ej
för det klara att han har rätt. Dä-
vidlag, och förresten kan jag ej förstå
hur vi skulle ha tid att ha en
särskild sammanläggning i Filipstad i nästa
vecka. Det är en välgärning att vi
inte haft några skjutade run
på en tid.

Det skall nu skingras litet snarare
i K. F. M. M. å särskild öppningar för-
dens skull. Härjas nu lördag. De ville att
jag skulle hålla något fredag då
också, men jag tänker läsa upp
ur Odmans prisverken i stället,
som också af någon föreläsning.
Herman Palm. Bevara Gud vort

Kristinehamn d. 4 Dec. 03

Käraste syster!

Tack för ditt sista brev! Från mig
har du inte fått mycket i den vägen.
I måndags och tisdags hade vi tid i
Filipstad. Jag fick då ett slag sitt
i domarestolen. Ty O. var gäfnig att
ett mål rörande Mora-Väneris gränser
och jag var förordnad. Det var upp-
skjutet mål och O. ville att alla mål
som blevo färdiga att afgöra skulle
afgöras med detsamma. För att slip-
pa hålla särskild slutning (för do-
mans afkunnande m. m.) Jag ha-

de skrift et utslag på förhand i
den händelse han skulle bekräva,
och likaså hade jag berett mig på
att döma till svärsmåket i den händelse
han skulle neka och ytter-
ligare bevisning ej skulle finnas.
Om nekad han till det viktigaste
(att ha rusat på en kändhet och
truggit honom i kragen), men
han talade om mannen på ett
par kamrater i krogen, som kün-
na hans söson vittnen. Advoka-
ten trodde att det var värt att
att han gjorde motstånd, när
kändheterna ville sätta af honom
på lifven och öfverlemnade målet
till åfförande. Men där missströ
han sig, ty det är ej "vård" å annan
person. Jag tittade till i protokollet
och språkade om att den förbragte

bevisningen, hvilket åkl. mycket rik-
tigt uppfattade såsom en risk
att begära uppskjöt för ytterligare
bevisning, hvilket han genast gjorde.
Men så yrkade han att mannen
skulle förklaras skyldig att tradda
i häkte. Härvidlag kunde man gö-
ra hvilket man ville eller tyckte
vara lämpligt. Och han fick vara på
fri fot. Målet uppskjöts då till i
Februari. Det har nu den olägenheten,
att han minner talat vid sina kam-
rater på att dessa vittna försigtigt,
som det heter, och då kanske han
undgår att komma på fängelse, som
han eljes skulle. O. hade dörren
nytt till sitt rum och jag såg
honom flå och lysa på honom som
försigtig, men jag var just inte så
rolig för det, men kunde mig ej lika

Fosterland" sjöngs i går å en sångöf-
ning. Di jag bröfte rensa sång
på tal och den tyckte de mycket
om. På versen sjöngs 3 gånger och
sedan andra. Den var lätt att in-
lära. Tala om det för Tante Clara
Ehren som först visat mig på den
sangen.

Farväl nu! Håll så hjärtligt till
alla de vänner!

Din innerligt Trogne
Manne.

Uppsala den 3 Febr. 1904.

Min älskade dotter!

Tack för dina båda brev! Du förstår, hur du gladdde oss att höra, att lille Hjalmar är frisk igen.

Du undrar huru du står till med mor. Skerlet har det nog varit nå några dagar; sympati-ansträngning bland annat. Prof. Sullberg sålde sitt hus i all tysthet utan att meddela fröken Gertrud ett ord derom; hon fick icke veta något förran efter midten af Januari. Detta tillvåga-gående jemte åtskilligt annat dermed sammanhängande har högeligen upprört hennes väntnings-Men detta bli väl, som mycket annat här i världen, i sinom tid ej blott oförståndet, utan äfven ledt till en god utgång.

Här har varit storbak: skorpor, pepparkakor småröd oc. Helden, Maja (och Hulda). Den inom parentes nämnda är en flicka, som mor af en händelse fått, och nu låter hjälpa Kristin. Mor är så nöjd med henne och hoppas godt om henne.

Ja, nu byder dig god natt! och hvarligt hjertligt
till Ernit och Gestind från Far.

Kristinehamn d. 12/2 1904

Käreste syster!

Det var enligt om du skrefve några
ord under adress till mig: Fingrhuset, Filip-
stad. Är där måndag och tisdag. Om
du får vika meddela när du reser från
Krum. Du ger dig vad tid att stanna
något, så får vi råkas. Du får då ta
in i en nytt hotell, som är treffligt
och bra. Had du nämligen då O.S.
när på besök. Det skulle verkligen vara
enligt om du ej får för brädt. Jag är
ej så stängt upptagen när tingen är
öfrar.

Hjärtligt tack för dina brev! Har
du hört något hemifrån, på minnen
det i så ord.

Hälsa Gertrud, så hon kan gärna
skicka mig följningen i Väst Land
Jag glömmat inte bort, vad jag lämnat
av henne. Det ble nog återställt, ty
jag tror jag har redan på det. Bl. a.
har jag kyrklig tidskrift 1903:4, den
ska du få en gång.

Men bli det ting! På så sätt om vi
ganska roligt. Det är litet äventyr
uti det. Men varför skulle jag egent-
ligen vara orolig?

Hälsa på hjärtligt till dem båda!
Tycker nästan det är länge sedan
jag hört från dem.

Din tillgivne

broder

Mannes

Andra kanner ha nog också vänt
betydligt sedan det var deras ston
glädje att få gå till Tant Kristin och
Tant Gertrud. - - T. höra ju nu här
na oss så de hemma här - fast
saknaden efter Uppsala ändå finns
- - och det därför så glada och
närda öfver att på stamman här och
slippa att åter byta upp. - Johan
arbetar med glädje i sin församling och
här finns mycket att göra. - - -

Det var också en sak jag ville fråga dig om
här har bildats en jungfruforen. för ta-
mestverksamhet. - Nu vilja de agnara
slags skjutlor som agades i Uppsala. Skulle
du vilja ha det stora besväret att sända
mig en sådan där blåsandig skjutla så
att de få en riktig modell. Här är in-
gen som vill hundra de höga vana och
jag kan ej på sak annu gifva modellen. -
Förlovat jag så besvärat dig med en dylik
anmärkning, men du vet nog att jag ej själf är en
företagsam af mig utom belöfver hjälps. -
Jag har emellertid här skickat vännen L. L. L.
från Johan mig och vana sen. Du bedje
vi hända oss när vidderna blottas till slutt
frälldes. Din tack samt tillgifva Maria & d.

Salmar d. 3 mars 1904.

Kära Kristin!

Jag har icke mindre än två kära
bref från dig som ligga här obesva-
rade. - Och du kan nog med skäl
tycka att jag är bra otacksam, men
jag hoppas dock att du ej tror att
så är. - Du förstår nog att det
är mycket som kan bidra till
att jag skuter min brefskrifning
dåligt. - Och jag hoppas att vi
ändå få stå i samma vän-
skapsförhållande till hvarandra
som under de gångna åren
i U. - Ja tack kära vän för

den tiden och för att han Ni
och Edet bara han var för oss. -
Det var ju tillsammans med våra
käraste minnen från Upsala. -
- - - - - Riktigt skulle det vara att nå-
gon gång riktigt få prata med dig.
Det hade ju g. heller varit så an-
ligt för en tid sedan. Gestus var
ju så snäll och hjärtlig och kommen-
tär den under vår pen till Gbg. -
Och jag hörde ju samma ^{gång} att de
du berättade det dig. - Du skall tro
att det var bråkade, och jag fun-
derade hit och dit, men det var
omöjligt, och det kändes som
en riktig försäkring. - Hans ~~an-
ge~~
hade jag brev från Gestus. - Det
vi ändå varit under att han för-
farande får arbeta under trycket
af svaghet. - -

Snad det var riktigt för hvar och en
nya församlingens med Tiedtens.
För du det var en riktig glädje för
Johan på sin afsäänd han är. Och
alla piir ju dess utmärkt -
- Och om det fanns en sådan
prof. Bergman i Skatmar. Ki-
längin efter en församlingens
här. Det går nog också på pen-
ningarna, ty om de första stegen
Tagna. - - -

För pen till Gbg var i alla mycket
appfiskande. Vi vi kommer
hem blef vi nästan alla mer
eller mindre skräck - Holigen in-
fluenza, men om vi alla kupa.
Din lilla Annan här skil-
ar om för och riktigt och tulla
anbring och är en riktig liten
"svartbarn" som hon på skämt kallas.

Sei du bra ord för mig. Så blev ö
ämtäning, som skatte me är, skulle jag
jag gå i en stänrig oro, att hon skulle
öfveranställa mig, om det skulle till-
ståta sig. Jag tror till och med, att det
skulle bli för mitt för skatte att vara
inne vid förtäringningen och nog behöfver
skottet som nog annan hjälp än det.

Huru skulle jag ju önska att få ha
dig här vid det tillfället, och att sedan
skatte kom, när det skulle vara öfver.
Jag tyckte, att hon kan känna sig bra
lugn vid att veta, att dockom kommer
att vara här de timmar. Men skatte,
hur är det? Nog var jag att du var, men

3/4 04
Tuna. Påsken 1904.

Lina älskade syster!

Men när jag först så inmetat och
vannit tagna dig för de dagar, jag fick
ha dig här, för att kärleksfullt omfatta
de om oss alla, så har jag den lilla
fina gåvan att tagna dig för; den var
tydligt betydelsefull, ej mindre, de tyngsta
alla anordningar varo klumpiga, men
hvar för sig skulle de komma med present
me?! Vi får ju aldrig hamslagas. Den
hamslag tycks emellertid alla ha sam-

manusmit sig om att fira mig; här
blef jag högtidligen bjuden på kaffe
på Sängen med herrigt blomstermyg^{ad}
bricka och den äro finaste Alexander-
färla, på sin jag bref från både Ham-
ma och Martin, telefon från litet kvar
och på till sist presenterna med svar
på grånen. Du tycker väl som jag, att
jag blir grundligt bortskämd? Tack,
min lilla sara vän, för din andel i fram-
det!

Söndag Sitt. På här långt kom jag igår
före gästjungen, och sedan vi omkret
the, vilade vi oss både barnen och jag,
men vilan blef ej lång, ty lilla barnade

med 'onvårer' och frysningar, så det blef ej
någon stund för mig att afmota mitt bref.
Lillen tycks emellid idag vara mycket
och orkar äro vara "Hultström", har sedan
på morgonen (kl. 9.15) skjutsat "Pärre
o Fru o alla barnen till Rodevoda". - Har
nyss mottagit ditt råa bref, tack lilla
syster! Hvad det är om lörén och
åpen om David, att han skall ha på
svart att hitta råta vägen och komma
i hamn. - Martin skref i sitt sista
bref, att han på gema ville komma
hit, till jag skjutsade, men tyckte sig
vara så "onyttig", ville emellid ha'
ett upprigtigt svar, huru jag önskade.

Kan jag taga dig ifrån Lisa Thor? Du
skulle nog, om du kommer d. 1 Maj, i en
allting får gå lugnt och normalt, ej be-
höra vara mer än en vecka, då jag ju
får träffa fröken Berntman här, till jag
kommer upp. Jag får en höra i Telefon,
hvad du säger om detta, innan jag skrif-
ver till Morten. - Så snart du Morten
boka kommer ned i Jerni! Vi går
oss så åt att få samma vara kläddin-
gar här en dag i Jerni, tänk om vi
finns Morten med! När tror du, Ernst
kommer att taga sin leighton i som-
mar? - Du skulle du kolla så inner-
ligt till Lisa ånrade Thor i Far åpen

Min Loni, om hon är kvar.

Skicka kusan mig så innerligt! Skicka
med mig lika bän; du ser i kammars
epistlar, att du är för som längtar
efter lika Fader.

Den så kärnt Långfina Rysen
Leter.

var här de veckor - så nu de
mina - och förut resande flera
gångar. - Och så blir tiden
så splittrad - - Och förut när
jag har jag ju mina små saker
i den mesta tiden. - - De ha
dock alla fått vara på friska
äfter Johan tycker jag är ovanligt
my - så vi ha mycket att vara
tacksamma för. - -

Så Gud rikligt bänkar jag
att få skrifva. Har en kär
oberoende brev från henne. Jag
tänker så ofta på hur innerligt
kär det var för mig att någon
gång få träffa Er mina kära
Uppsala vänner. - - -

Så jag be dig källa Lotten i andra
vänner i Uppsala. - Och så från
oss kända en tacksam hälsning
till dina föräldrar och dig.

Din tillgifna Maria E.-S.

Kalmar d. 8 april 1904.

Kära Isidor!

Det så hjärtligt tack för ditt
stora besvär med att skicka
mig en prästbrev. - - Fortsätt
min begäran - men det var
ju en "egen sak". - Tröjan
kanke nu via Kalmar kan
få mig till mål medtagande
andra kamrater, tack vare
ditt hjälp. - -

Och så kära Isidor - tack
för hvad du påstår Elan - du
skall ha att det var en kär
hälsning från den Kära

Tanten i Uppsala. - Den hade
möt Mamma, jag kände mig
siktigt röd då jag fick asken
från Tant Sids. - Och nu
vill hon ärdeligen skrifva
själf och tacka. - -

Och nu vill jag säga ännu
ett tack - och det till dina
föräldrar och dig för att Ni
villt så vänliga mot min
bror. - Jag kände mig så
glad när att han varit i Eders
hem - det var mycken fröjd
genom han varit i ert hem i U.
Och jag är säker att att han
sällt stöt värdet där. -
Mamma, som just nu är här
ber mig hälsan och uttrycka
hennes varma tack. - -
Ja, jag har haft glädjen

att ha Mamma och en bror här
öfver grän. - Min bror reste i
går morse men Mamma stannar
till tisdag. - - -

I går hade vi en liten
afskedsbjudning för Lotten
Brunner. - Det blev tant
efter henne då hon nu lämnar
Skolan. - - Biskopen med
sin unga fru kommer hem
nu om tisdag. - - -

Såroligt höra om Sigrid
Selvick och deras nya lycka -
jag har ofta tänkt på dem
den här tiden. Och ville så
gärna ha skrifvit till Tant
Olofson. - Men tiden vill
som vanligt ej räcka till.
Ni ha haft till samman
nu en lång tid. - Julens syften

1804 maj

Käreste syster Astrid!

Mottag bästas värt alla innerligaste tack för all din kärlekfulla, uppfattande omtanke om den sjuka makens modern och den lilla kära samt om hela hemmet. Du har sett, hur vi haft det, och bör kunna förstå, hur det skolat vara din hjälp förtan. Du bör kunna känna, att ditt kärleksverk äfven stannar i innerligt tacksam hägkomst.

Kä vi nu rönt så mycket kärlekfull uppfattning, skulle det så varmt glädja oss, om du ville använda det lilla

håll närhetna till någon eller några af
dina grannar, som kunna vara i behof
af åfrön en materiel hjälp. När det så
af dig gifves, är det ej någon gåfva från
oss — det är af din kärleksruk som
blott litet vandlets i materiel hjälp och
Kan den eller de mottagande förstå det
ta, kan din gåfva till den kanabäsa
större frukter.

Dina

Esther och Abel

Die tillzigne boder Maanne

Du har visst haft mycket om
dig nu en tid, men du skall väl också
få litet sommarferier så småningom.
Tack för dina brev, som alltid bli mycket
fler än mina, om det ock nu var en tid
sedan det sista kom. Jag har fått rätt
goda upplysningar om hvad som man
gärna vill höra om, när man så har
tår bestå. Sommaren är nu riktigt kom-
men, midnattaren kunde jag säga, ty
sådan dag ha vi i dag. En ^{som i dag} middag
är skedd att njuta af, då har man
ju rättighet att befrä sin sinne från

oroande tankar och njuta af naturens
härlighet. Vi gaf väl ut och vor någon
gång på sjön: "fäll nu åran, båten lägg
på svaj..." och så sjunger du kanske
en liten visa med en något allvarlig
och känslofull anstrykning, som passar
för en, som har sitt upp i furskog
med leende gantier här och där. Och
troligen gå vi ut och dricka kaffe
i björkhagen och tycka att Addeborna
ändå ligges bra vackert där nere,
ungipet som det synes vara af en
atmosfär af frid och trefnad. Ja, det
är skönt att få njuta i fulla drag af
den härliga smunnen den korta tid den
varar.

Addeborna är ett härligt ställe med sin
fridfulla stämning. Jag känner emeller-
tid inte så mycket afsaknad af det
som du kanske tror, ty jag har kom-
mit underfund med, att det är den

inre känslan af hem, trygghet och till-
fredsställelse, som är det väsentligaste af
dess behag, och den kan man nog ha
äfrån hos åtminstone en söndags-
middag som denna. I dag har jag hört
en orädd predikan, som jag länge skall
minnas af en Norberg, som är 3de prof-
predikant till kommunistraturen här.
Han talade inledningsvis om "Gud rike
består icke i ord, utan i kraft" och
sedan om inbjudningen till Gud rike.
Framställningen var klar och fängslande.
Ovisst lärer allt vara om vi få honom.
De bildade och intresserade för kyrkan veta
nog på honom, men åtskilliga röta på
en nolla Groth (1ste nummer) och bön-
derna kanske på Johansson, som och
så är bra.

Han gjorde intryck af att vara
en rättshäffens och nitisk prest.

"De halta och blinda" ville han be-
m. m.

33
Page 5

1904.

2. 2. 2.

100

10

11

to T. P.

"Det du skrifver, jag har tänkt ut en sak; -
 det ser ut som om Salaröresan verkligen
 skulle bli af; Pappa och jag skulle resa
 först i en del af nästa vecka och vara
 ensamma närmare 2 veckor, tror jag; vi sko-
 la ju blott vara der i år nästan incognito
 utan flyttning och anspråk; för 4 à 5 må-
 neder vi ju ändå ha sängkläder, inga gäster
 förtas; men du är ej någon vanlig gäst,
 du är ändå inne i Stockholm den veckan.
 Den saken har jag tänkt ut, att då kom-
 mer du till Pappa & mig, då ha vi öfver-
 flöd på sängkläder: det oundgängliga. Men
 iskylda drycker och hoar annat som
 behöfs i den vägen bli det sämst med,
 när jag är kokerska. Jag tror dock ej, att du
 är bortskämd, fastän du bjuder till att

Ja, kära Astrid, den som kunde riktigt
 få kramar om dig en ända på din högtids-
 dag. Så innerligen önskar jag dig kraft och
 välsignelse och råd till allt godt verks full-
 förda inom och genom dig från den enda
 hjälparen. - Mina tankar äro så själfvilliga
 och en ock, det är som om jag ville kram
 dig fast och bedja att få så mycket som
 möjligt af lilla Astrid under ditt kom-
 mende besök.

[illegible]

Kristinehamn d. 6 Nov. 1904.

Min älskade syster!

Hjärtlig tack för ditt sista brev! Det har så sällan blifvit af för mig att skrifa det är värt att komma sig för därmed af än den ena och än den andra anledningen. Hoppas att det ursäktas mig. - Nu blir det för mig en lugnare tid till jul, ty nu har jag intet att göra på eget ansvar. Det gick utan större svårigheter att blifva färdig till i måndags med alla protokollet. Fingret som då varade i öfver två dagar var delvis af intresse. En person hade t. ex. åtalat sin hushållerska för snatteri och inlämnade skriftliga påståenden, af hvilka farbror ganska snart märkte att han inte var

fallet klok. Mannen hade eljest af folk på
uten ansetts vara konstig, men de hade visst
inte så noga reflekterat på, om han skulle
vara sinnessjuk eller inte. Nu började han
behandlas som sådan på vänligt vis, och det
märkte han, och det gjorde honom omdt. Man
fick genom hans virriga skrifter, som jag delvis
fick läsa upp, en inblick i hans omständig-
heter. Vid hvarje ting kommer man på det
fästet i beröring med det levande lifvet.

Det har tyvärr blifvit så sent på kvällen
eljest kunde jag väl ha skrifvit ett ordentligt
bref. Men det må vara nog med en hälsning
denna gången. Jag vet gälf, att breven ick
äro valkomna i min af deras längd.

Nu börjar man snart kunna vänta på
julen, om 3 veckor / advent! Jag längtar mycket
att råka Eder alla. Det är länge sedan vi så-
kades. ^(de små!) Barnen på Funu har jag ej sett på öfver
ett år. Har du ett porträtt af dem, så låna
mig det.

Men han är väl glad att Eder alla mycket
att att hälsa från hem Ernst och Gertrud.

Hälsa innerligt till far och mor!

Din tillgifne

Manne.

Handwritten notes in the left margin, partially cut off.

Under sommaren hade jag, - liksom
Eier en hel del barn - och barn - barn,
Rannande och prande. De var där
varo vi 22 personer. De var efter ett
par hylslidiga dagar i Stors dykta och
Pröjgvid / utomfri Kallias / där 4 av "våra
flikter" (Miss' Haralds, Tinnus' Kallius) ja
äro gäst och lät i kraft en god tid. För -
at spru i dykarna och anse jag fullt vana med.
Och den pändades vi där på Kallie. - Jag har
en snäll och duktig hushållare, - 52 år - för
de har länge de som vara. Han pändar
me på ett hem - om de liti. In. har han pe-
menter och där för pite jag liti upp till Kallie
de ho på underlöst vudent vid Tindals åttan.
Så Haralds lita prande tid från en pite -
vis utgång och vrent till åttan gäst och Tackom
liti. Och liksom vi inder - och de har maniska
planer, har skidligt uttänkt de är avo Rann
gäst och inder - och har And Rann viltja sin "lud -
båttare" har han vill. Ja det är en märkelig historia.

Handwritten notes in the left margin, partially cut off.

Liden, d. 22 sept 1949.

Kära min Stilis!

Jag blev på glad och tackam för ditt
brev, när Ranna bred ad d. 17 senar
- det var mittne och trofne, rannande
vins Rys. Du blev gäst, - som g minst,
i allsens dagar gör på gäst. Tack
Tack för allt! - Du vill jag g ranta
allt pite na, helit pite jag g Tackat
för ett lered från i vaitas, - pite
jag på efter pite på och Tinnus Tackat för.
Men, Stilis du vill och fristat mig
har det är och Rann liti. Men för min
g vad man på gäst vill och efter
långtias efter. De upp gifter man har
Rann, - tar all tid och all kraft - jag

De har hatar att bli för mig. Men jag är en gammal man och jag har varit så länge som jag kan. Men jag är en gammal man och jag har varit så länge som jag kan.

Tag. Och man är iaktbarn för att det är - och bli "någonlunda" -
Excellentis - nu var det på Rött Råttan
allt du & glömte mig - utan att den
gamla gemenskapen räcker - som jag
tro - livet ut. -
Det var på Rött Råttan som du de dinna
Dina förder till dem - som deras aktiviteter
kan o.s.v. Mitt intresse var mig på att
jag följde honom - och tackar på att
som varit, att på att när på
hembesökarna som med att det
glädje att vara - för att när på
under på många hundra misslyckspolis
sagas. Det är kanske som för ena. -
Mått vore att språka med dig om.
Kanske vi på det när du var på besök.

Det här är 7. de gamla. Kanske du har varit i Sverige och jag har varit i Sverige. Men jag är en gammal man och jag har varit så länge som jag kan.

Var du någ öfver Uppsala. Ring!
Men det är! Var du verkligen i U. nu
vid minnens julitid - och vi friga &
som på varann! Jag följde på att
det blev mitt Rött för dig. Och jag orkar
vara nära med ett par ggr i året. -
Men just på tisdag kunde jag en liten
lunda för några närmaste vänner.
Det är du varit med! Jag tror N. Rött
Dr. Ekblund i Rättan, nu 86 år. -
Jag kom 7. U. fr. Tamlund d. 26 aug. Var
en ett par som har min lilla datter-datter
Margit Lofberg på Lidingö som firade
sin 25 års-dag med ett plattmål i all
intimitet i deras nyköpta villa med under-
bar trädgård. Unduligt se den som "mor-
mor" - för en liten par 2 åring, Per. -

De har hatar att bli för mig. Men jag är en gammal man och jag har varit så länge som jag kan.

Uppsala d. 2 Juli 1945.

Kära Arvid!

Varmt tack för alla de gånger ert trogne
vänskap! Och tack för stanken och hälsning
orden till d. 31.6!

Dit där poalucitatet har en färd, inuabörd för
vår släkt. Både Hedv. Eleonora kyrka i Stockholm bygg-
des, gick vår första stamfar med namnet Eleonora (han
hade flera gårdar i försam.) och följde arbetet med
stort intresse och skänkte medel till det ständige al-
taret. Både det invigdes på allhelgonadagen 1847, hade
han dött på vägen. Kyrkoherden talade varmt
om honom i sitt tal men sade: "Vårt tack bekräftar
Du inte mer." ty Du har fått det som bättre var. Men
må dina efterkommande blomstra sig! Långt och
vatten bäckar" o. s. v.

Högt lövare voro mycket uppskattade av min far, som
alltid framhöll, att de icke voro visse utan vogare.

Tack för påminnelsen därav genom kortet!

Vi hade sköna dagar och mycket god samvaro på
Skeggråsen d. 19-27. 6. Vid morgonbönen d. 21. Jesus
vi sjunga Ps. 329: 1-3, den bräda födelshedens psalm och
kan tänka oss. Jag hälsades tidigt av dotter, systrar,
6 syskonbarn och 9 barnebarn.
Det var ju de förte riktiga sammandragene just då.
D. 7 skola vi fara ned igen till Stria Lehardts bröllop
d. 7 och Carl Lehardts (på Sandviken) yngre dotters dop
d. 8. Till de dagarna komma många fler barn och
barnebarn.

Till Yngve och Gunborg skall jag sända en
hälsning.

Än en gång kärlek och hälsning!

Tillegne

Fredrik Olsson.

tale om Stiftelsens Donator och
hans i allt sådant så samstämda
skaka!

Itt varmt tack för denna
glädje!

Din tillgivne

Ernst Erik Olsson.

Tusentlys hälsar, och är beredd om
en hjärtlig hälsning till Eder alla.

Uppsala den 14 Maj 1944

Käre Astrid!

Emedan jag inte fick tillfälle att
muntligen säga för mitt utjörande
de av det glädjande uppkörandet av
ende porträtterna, vill jag nu skri-
va några rader därom.

Beträffande samman var det genast
tydligt, att den värdigt medfärd
ej skulle kunna användas, emedan
den typen av samman inte förhåller
sig. Och jag vill erkänna, att jag inte
kände mig böjd att beklaga detta, eme-
dan jag inte kunde finna samman
riktigt lämpligt och värdigt de por-
trätt av högt aktade, vördade personer.

toner, som skulle inlemmas.

Nu vet jag väl, att det var din mycket välvilliga önskan, att i så stort fall också ramarna skulle anskaffas och påsättas, innan porträtten överlämnades. Men jag tilltröt mig att i detta fall ha en värdt avvikande mening. Det syntes mig nämligen, att ramarna borde inte blott vara vridiga försmått utan även "gä i köp" med lokalen och andra porträtt, som kan sitta.

Därför var det bäst att överlämna porträtten först och låta de le. dande ordna med ramarna enligt deras givna symmetrier.

Nu skulle styrelsen just ha ett sammanträde i April (sadan kommer intet på lång tid), och då

var det ju lämpligast att överlämna dem mycket värdfulla gåvan.

(Jag tyckte mycket om dessa porträtt av dina föräldrar.)

Men så fick jag en veritabel in-
flytning och blev alldeles bändad
från att vara med på sammanträdet
och få njuta av glädjen att från-
lämna porträtten. Lugeborg fick
bära dem till Pastor Friman. Och
jag hade tillräckligt på telefon m.
derrättat honom om gåvan och om
din mycket vänliga tanke beträ-
ffande ramarna.

Nu får jag be dig förlåta,
att jag inte utgjorde uppmärksamhet
alldeles på det sätt, som du tänkt.

Men - jag kan dock inte säga
någ. - Jag är glad och tackfull,
att dessa vackra porträtt nu skola

Bergman, oförgänglig i sin kristna unders.
skönhet, sysskonen Carl Henrik och Wilhelma
och Henrika, medan åt Carl Almqvist (Sällsk. för
kyrk. hjälpsänd och kyrkobroderne) Ock så
sökte talaren ge ett uttryck av Götta, ej
mycket talande men mycket tänkande och
handlande utom ett varmt hjärta och en stor
praktisk förmåga, och av hans skän,
livligare i ord och rörelser men helt
enig med maken. — På den tiden fanns
varken förtäringssal eller församling-
aftnar eller missionskvällen med missions-
aftnar. Men det var G. och H. Bergman,
som i sitt hem skapade en bekvämlig
och bröderlig gemenskap där gamla och unga,
aldre och yngre, kräng missionskvällen och andra
andliga män. Och därav framgick till
slut tanken till "Goda Herdarnas hem".

Härefter talade fru Olivecrona
och Maria Lundin och Siri Dahlquist

x) Porträtt av G. och H. Bergman, med
i vörre ena av att G. S. borde pryda salen.

Ljunga den 7 Nov 1943

Kära Arvid!

Om jag nu blott visste, var du är!
Men jag sänder brevet till Addebröda,
som ju är den centrala punkten.

I söndags kvälle firades här "För-
samlingshuset Vilhelms partiers
högtid"

En talrik samling vänner sam-
lades i kyrksalen. Man såg bland
dem biskop J. A. Eklund med biskop-
inen, Årkebiskopinnan Söderblom,
stadens präster m. fl.

Pastor Frimare uttalade välkomn-
and och skildrade de gången
årns förhistoria och historia

på ett utomordentligt sätt. Vår-
turistvis talades därvid om stiftaren,
Prof. G. Bergman och hans tankar och
syften. Vid talet om verksamheten
under dess första period skildra-
des ingående Pastor Olof Torner,
hans person och hans gärning som
Vindhemns präst. (Vi hade hans
hustru och hans barn ibland oss.)
(Jag hoppas hört, att detta
föredrag skall bli tryckt och skall
då återkomma.)

Haräfter spelade Med. band Ar-
ne Frykholm (blivande missionär)
och hans fru två minustycken för
violin och orgel, av Vivaldi och
Handel.

Sedan: ~~många~~ tal av Dampsrät-
tetschefen O. Andersberg, Styr:s nu ord-
förande över ämnet "Äro och Fräls-

tid". Han erinrade om de s.k. jacks-
toppen, då en jacksbovarne i ört lö-
per, samtidigt nog värmande jack-
lans ligan, och lämnar den åt den
väntande kamraten, som fortsätter
på samma sätt och så alltså.

En sådan tjänst hade Vindhemns
verksamhet varit och borde så för-
bli.

Därefter gingo vi upp till över salen till
ett samkväm. Bord var det dock för
20 personer. Det var först kaffedrickning.
Sedan sjöng Maria Lundin två sånger
av P. H. Stenhammar. Den har ofta gung-
it vid nöten i Vindhem. Nu följ-
de samtal över "För och nu". Först
gavs ordet åt K. Olson, som ville skil-
la stiftaren, G. Bergman och vice var-
för jacksbo fick denna idé. Därvid tala-
des först om hans familj, modern Hedrika

en sina minnen och intress från
arbetet och mötena i Uridhem,
särsk. den sistnämnda tal var mycket
givande

Slutligen hölls aftonbön av Pastor Rag-
nar Fredrikson (som är ledare av Urid-
hems ungdomsrörelse). I avslutnings
till dagens teet och till en tacla
i salen talade han om att hålla
sin lampas brinnande, att lysa ut för
får om och en av oss och även för
verksamheten i Uridhem.

kl. var 11.15 när vi åtskildes, mycket
tackarna för denna samvaro och
för anledningen där till.

Kanske att till vilka låta Ester
och andra, som höra till Uridhem, få
hanslag om denna minneskrift.

Engelborg hälsar varmt!

Astrid Thörner

Fredrik Olsson.

Lönnarvården, Samarbetshemmet o. s. v.
Dess mellan bibelstudier, denna vän-
ter över Herrens bön.

Hjärtlig hälsning till Esther! Mitt
hjärtliga gläder mig med dina uttåg.

Per även den te hälsning vid tillfälle
till kyrkovården, som var i Ligtuna,
och till kyrkoh. Solén.

Ingeborg hälsar Eden hjärtligt!

— Din väninna

Fredrik Olson.

Uppsala den 14 Febr. 1943

Kära Astrid!

Jag har i dag, liksom många gång-
er förr, ^{mycket} hos min vän pastor Gunnar Dahl-
quist, som till följd av sin svåra ledgångs-
reumatism nödgas bo på Missionärshemmet
för att kunna arbeta alltjämt i mis-
sions tjänst.

Som du kanske sett, har han i
sista året av Sv. kyrk. missions tidn.
skrivit om Sautalmissonen med anledning
av dess 75-årsjubileum.

Vi talade om kyrkligt och missions-
liv i Uppsala på 1880- och 90-talet och
om hur Edert hvar då var det förnäm-
sta centrum för samling och verksamhet.

dylika ämnen. När Waldemar Rudin
blev itänd för en sådan sak, öppnade
Gustaf och Maria Bergman sitt hem
för mera förtrolig samling där omkring,
och dit kommo då en mängd både gam-
la och unga och frugo i etttycke, som huro
frubst på många sätt.

Att detta var fallet beträffande
Bröresen och Skrefsrud, känner jag
någ såker på; jag menar, att vi voro
samlade omkring dem i Edst hem.

För W. Rudin kom ju Santalmis-
sion främst bland missioner.

Men jag antar, att vi hos Er också
voro samlade kring andra mission-
ärer. I Upsala kom närmast efter
Santalmissionen Dr. Foeterlandsstif-
telserna i Ostafrika och Indien. Fört
i tredje rummet kom L. kyrkan,
länge representerad mer i stället men

gevan förtjänstfullt författarskap av
Ebba Hildebrandsson.

En fulligare bild av den tidens
missionsliv i Upsala borde beredas, om
den ännu någon leva, som minns det.

Skulle du vilja vrida litet för mig om
dina minnen från samlingarna i Edst
hem, om särskildt märkliga tillfällen
och om de personer, kring vilka vi voro
samlade. Stiftelsen? Kyrkan?
Kanske äro Esther minns något,
eller någon annan?

Jag hoppas att mitt julkort kom
fram, återvänt till Hjälmars.

I april skola Upsala kyrkobroder
på besök av Helger Bergwall, som då
skall tala för oss om Läkemedels-
lära. Vi gå isedan kyrkliga verksam-
hetsformer i en serie föreläsningar: Biskop-
nästyrelsen, L. K. missionsstyrelse.

- - Tyra þinn barn, - ann þinn eð
tú - - Tú á þá afmælt -
all hjáttátt rítt í þannu tíu þu m -
fó dít þinnu "Þú Guds nija" -
- - Þú Rítt Stúttu en tíu rítt
nedþátt tíu hjáttu ann þinnu ann þinnu
þú Samantíttu mót, - ann dít tyttu
þann ann þann þann þú mót þinnu ann
stóttu, - ann rítt glúttu, - þá þann afm
þann þú þinnu þann ann þann, - ann þinnu
þannu þú þinnu þinnu þinnu. - Þann
þú þann í þinnu - ann þinnu þinnu
þannu, - ann þinnu þinnu þinnu
- þann þannu - Þú þann dít þinnu
- - Þann þinnu Stúttu, - þann þinnu

þann þú þinnu þinnu, - þann þinnu þinnu
þinnu þinnu þinnu þinnu -
- - Þú Rítt Stúttu en þinnu þinnu
ann þinnu þinnu, - ann þinnu þinnu
þinnu þinnu þinnu. - Þinnu þinnu þinnu
þann þinnu þinnu en þinnu þinnu
þinnu þinnu - ann þinnu þinnu
- - ann þinnu þinnu, - þinnu ann þinnu
þinnu þinnu þinnu ann þinnu -
- þinnu annu, - dít á þinnu þinnu
dít þinnu þinnu annu -
Þann þinnu þinnu þinnu þinnu þinnu
þinnu þinnu - dít þinnu þinnu - dít
á þinnu þinnu 40 á þinnu þinnu þinnu
þinnu þinnu þinnu - - -

Wettern, Aug Strängnäs d. 28 aug.
1937.

Min käraste vän!
och min käraste!

Det tycks inte att jag med
glädje mottar ditt brev, då ingen
red kommit till dig tillbaka.

Du ber mig vänligen att inte
trötta mig med skrifning, men
någon ord vill jag ge dig till
tack för din tillfärdiga hälsning.
Först nu kommer de. Du bered
de mig stor glädje - varmt tack.

Ditt brev nådde mig uppe i
Grycksbo, Dalarna, där jag hos
Gunhild tillbringade senaste vin-
tern. Hon har 3 rum i skol-
hållens bostad och jag inacko-
derade mig hos henne, hvilket för

Gunhild vid af inflyttningen - vilket och för vilka skäl
under loppet. - "Du är en vis tillflykt" och om det i
ditt brev nämns att du är en vis tillflykt, så är det
en vis tillflykt, som du vill ha.

Och efter några veckor måtte
hon tas in på Samvitts hem-
vård sjukhus. Där låg hon i
när 5 mån., aflyttade och
led mycket till höft och gal,
samt aflyttade d. 15 augusti
och jordfästes d. 20 de. Den da-
gen var jag en år sedan min
syster Bethers död. - -

Min Käraste är ymnigt medbe-
ten af all sorg. Hon har varit
svag under långtids sjukdom,
men är nu i Sundsvall och
arbetar så godt hon får må.
och att Guds kärleks omsorg
vinnat! -

Du har redan förtärt så
mycket af tårl. Men vi få i
stora ordet afse till hjälp. -

Vi hade i fr. Skogskollet en så Kyrkans och
min. Hon vill vil till för vilka skäl af heder!

Min syster hade afsonnat d. 30
aug. 1936, och jag var mycket
klen samt hade en sjuk och
mycket nervös hushålls hjälps.
Nu sedan jag har varit i
Strängnäs - hemmet igen, har en
sär och duktig 16-års flicka till
biträde i hushållet. Mycket godt.
Under ett helt år har den ena
kärleks händelsen efter den an-
dra timat i vår krets af anhör-
iga. Guds barmhärtighet har ge-
nomlytt allt, men ofta har varit
nod i själva.
Sedan min syster gått bort, blev
min yngste brors anhör, Eva Thel-
berg i Thorslösa, ytterst lidande.

den perioden var både utvagn.
Min syster hade afsonnat d. 30
aug. 1936, och jag var mycket
klen samt hade en sjuk och
mycket nervös hushålls hjälps.
Nu sedan jag har varit i
Strängnäs - hemmet igen, har en
sär och duktig 16-års flicka till
biträde i hushållet. Mycket godt.
Under ett helt år har den ena
kärleks händelsen efter den an-
dra timat i vår krets af anhör-
iga. Guds barmhärtighet har ge-
nomlytt allt, men ofta har varit
nod i själva.
Sedan min syster gått bort, blev
min yngste brors anhör, Eva Thel-
berg i Thorslösa, ytterst lidande.

Min syster hade afsonnat d. 30
aug. 1936, och jag var mycket
klen samt hade en sjuk och
mycket nervös hushålls hjälps.
Nu sedan jag har varit i
Strängnäs - hemmet igen, har en
sär och duktig 16-års flicka till
biträde i hushållet. Mycket godt.
Under ett helt år har den ena
kärleks händelsen efter den an-
dra timat i vår krets af anhör-
iga. Guds barmhärtighet har ge-
nomlytt allt, men ofta har varit
nod i själva.
Sedan min syster gått bort, blev
min yngste brors anhör, Eva Thel-
berg i Thorslösa, ytterst lidande.

genom hjärt kramp m. m. Vi brief-
våkade alltid och hjälpte hvarandra,
hon skref sin engelska och jag holl
sk. Den 1 febr. 37 var hennes si-
ste brief skrifvet, d. 2 mars hem-
mes dödsdag. - Fjätte veckan af
damma m. m. insomnade Karls
och Ljungs adaption-dotters i dö-
den, efter en veckas lunginflam-
mation. Hon hade nysst fyrt
13 år, var mycket utvecklad
och allkades af de sinne om.
Till mig, "Farmer", skref hon ge-
n. brief, för hennes äldre m. m.
Ljungs, som sedan för flickans
död var sjuk, antogde sig med
att för till uppföljning, där för
jor dades i denna Joulous graf

Min kära Astrid.

Så har min älskade mamma lämnat den jordiska. Guds är du kring henne. Och stor, stor saknad.

Tack för vad du skrev. Dina ord om levande väder tog jag med i mitt avsked vid mammas kista.

Tack för vad du varit för henne.

Lev nu väl och krya på dig.

Med hjärtlig hälsning

Din Lwigione

Gjinstaden d. 18. 11. 34.

Oliver Montelius

Älsk Elsa
ringa till
Lov

Uppsala den 15te Junij 1833

Kära Astrid.

Tack för det vänliga kortet idag,
som hade ett så öfverraskande innehåll!
Väl!

Jag fick derigenom veta, att äfven
Abel kallats härifrån. Derom hade
jag ingen aning. Vi ha inga Leks
tidning, men sådana underättelser brukar
synas äfven i Upsala bladen.

Det var verkligen gripande!
Och så hastigt, för alla oväntadt!

Den gamla tiden, med dess nemu-
skor, vår tid med våra vänner, för
svinner allt hastigare. Det är som
om man blott lefde några dagar till,
för att taga afsked!

Lyck har jag "nyss" hemmet i i
gamla hemmet igen, kanske i sista
stund. —

Jag brukar dagligen tänka på "de
döende", de flesta ohända. Sedan kom-
mer en kanske alldeles oräntad under-
rättelse. "Åh, var det du?"

Men det är alltså blott den
en idan! Vid denna årtid gå
aftonrodnaden och morgonrodnad.
den nästan omedelbart öfver i kvar-
andra. Må det vara så och blif-
va så för våra kära och oss:
icke blott afton utan morgon,
det eviga lifets morgon!

Jag har nyss sett en morgon-
rodnad från Uppsala Slottsbaske:
obeskrifligt härförande i denna tid.
Hur skall då den eviga mor-
gones gynnning vara för kvar och

en, som får den giffran!
Med hjärtlig hälsning till Ester
och alla! Till Ester skall jag dock
skrifva litet själv; förmodar adres-
sen är Addeboda, trista som för.
Tillgifven.
— Fredrik Olsson

Frejgatan 37 ⁴B Stockholm

1933

Goda Astrid Bergman!

Djupt är jag gripen af den allvarsamma
sjukdom hvarest Emanuel kommit ned. Liggande
skrifva jag detta och är angelägen att tilltala
mitt deltagand med honom och eder, som stå
honom närmast. Astrid och Gärtrud.

Nu måste vi bedja med fullt allvar, bedja
om ödmjukhet enligt hvar Guds rikets grundlag, så
att man icke blott förstår att löja sig, utan om öd-
mjukhet i väsende; villkor för att kunna
förvaltas evige gemenskap med Kristus
i hans kunglighet — bedja om helighet,
ja om det lifneste oskettets hellig-
hetsgrund.

Nu har Emanuel att bedja om det
som han erighetsvårde.

Ar

— I den vägen
E. Laurell

Uppsala den 7 Mars 1916

Kära Astrid.

Det deltagande, hjärtliga brefvet vid
Lams bortgång mottogs med tacksamhet
och har aldrig varit glömdt!

Jag fick många då och började be-
svara dem, men det kom ökad arbete
emellan, hvaraf följden blifvit, att
flera kära vänner ännu ej hört af mig.

Tack för den gamla, trogne vänskapen
och det nya uttrycket deraf!

Och det som står i sammanhang
med Lams för oss okända sjukdom, med
hans bortgång och jordfästning samt
giftsfärd behöper jag nu ej skrifa
till en så närstående vän. Det är redan

känt och begrundadt.

Af det som hittills skrifits om honom synes mig minnesorden i tiden "Medborgarsen" för Dec. vara kanske det allra bästa. Lörp. har rätt förtäckt hans föräldrar och barndoms hem och inflytandet der af.

224:1-3, 96, 250

För mig voro de psalmer, som sjöngas vid jordfästningen, en god återblick på hans lif och hjertemening och på samma gång en hoppets blick framåt.

Vi önska oss alla nåd att "vörda Guds skickelse", och vi veta, att Faders hjertat och Faders handen aldrig sviker.

Men det är ju mycket tomt ändå!

Om Gertrud torde det blifvit för eder bekant, att Maria just fått

höra en röst, den kärleksrike Faders röst, som tilläget henne att nu vara i stillhet en tid. Det var också en oväntad skickelse. Han vet ej af något och har ej vid undersökningen sett något af det som vanligen försäkra denna oväntade åkomma, luft i lungsacken. Iroligen är det väl kroppslig ansträngning. — Vi hoppas, att honom skall återställas henne. Hon har inga egentliga plågor, men det är ej så lätt för den saken är liflig och ifrig att hjälpa andra att nödgas ligga en afsevärd tid.

Ber nu om min vördnadsfulla, hjertliga hälsning till tant Lissam och om min hälsning till alla sysskonen

Silvigne

Fredrik Clason.

Alma, Maria

Uppsala den 26 Mars
1930.

Min kära Astrid vän!

"När man väntar på något godt
hater det"; man som jag hade
en aning om hvad du tänkt sända
mig, så hade jag alls ej lyft på
hjärtat, att jag hade något att få,
och därför vill du din mycket
kärkomna gifvna bidden mig om
öfroraskunigen och glädjen mycket
stor - tack för den fina, innehålls-
rika, manande, uppmuntande gifvna
af din kärn mors: vi vörda, kärn

Therases jordfästning kl 3 i Lilla kyrkan. Kan
ske du kommer då? Troligen blir det väl
Pastor Bentzen som jordfäster (men man
vet ej, det finnes ju många präster i Hålsjö
i så fall att det blir P. C. - U. vet man att
det viktigaste för sin plats - Det är tont
ändå, när man ej får ha sin kärn i den
hem, i denna de bäddas ned; det är något
lyftligt något af himmelen kringt den
stoff som får gå dit i frid som står
- här de korvande - Men jag har så
goda minnen fr. lyftliga stunder vid
Therese sjukläger att tacks för -
Det är ej tid till mer i kväll, jag vill dock
skriva några rader, så att du vistar, att
kärleksgifvna kommit så väl fram -
Sinnelagsta tack och för så högt be-
de varmaste helningar fr. din Maria vän

Therases jordfästning kl 3 i Lilla kyrkan. Kan
ske du kommer då? Troligen blir det väl
Pastor Bentzen som jordfäster (men man
vet ej, det finnes ju många präster i Hålsjö
i så fall att det blir P. C. - U. vet man att
det viktigaste för sin plats - Det är tont
ändå, när man ej får ha sin kärn i den
hem, i denna de bäddas ned; det är något
lyftligt något af himmelen kringt den
stoff som får gå dit i frid som står
- här de korvande - Men jag har så
goda minnen fr. lyftliga stunder vid
Therese sjukläger att tacks för -
Det är ej tid till mer i kväll, jag vill dock
skriva några rader, så att du vistar, att
kärleksgifvna kommit så väl fram -
Sinnelagsta tack och för så högt be-
de varmaste helningar fr. din Maria vän

af hildes Tants fotografier som och är
 så symmetrisk lyshad. Men kommer så
 alldeles igen Tant, hon är sig så lik
 och man hör hennes vänliga kärleks-
 fyllda ord - Tack kär vän - 'Inmedliden'
 Ja, du kunde ej komma med på
 den sista jordfästningen. Karin
 var så vänlig och bad mig komma
 med hem, du fristai der var så många
 söringer, att jag kände mig bra nog
 blyg; men det var kärt för vara
 med och sjunga 525. 131 6 487
 Pastn Beuterock bad vid kistan -
 I kyrkan var det och så goda polamer
 72: 4-6. 123: 4-6 Den sista
 har jag glömt! Altartjenst, psalmen och
 105-3-5-

Hvarstakning
 och till
 Tanten
 fristai
 på Tanten

i Guds ord var det bästa - Brodern
 Kyrk. Jönsson kunde blott tala om sin
 syster ej i öfrermit berömmade men
 i bröderlig kärlek gick han i östaf i ge-
 nom hennes lifs yttre ensamhet o.s.v.
 Det var något rörande öfrer det hela
 men hur man längtade efter det evige
 lifets ord som vid den jordfästningen
 varit mer på sin plats än någonsin
 Men det var en sådan oömligt sken-
 lande solkens dy som om Gud sjelf
 ville göra stunden högtidlig och stille
 när det lönge tigt skred fram och
 kistan sin sänktes i graven
 Nu är det en annan längtande vän
 som får hembud om lördag är det

i allmänhet
 enstaka
 Cennus
 du ser du vill
 komma

Ekshärad den 6/8 1921

Kära lilla Master!

Jag har den äran att gratulera Master på födelsedagen.

Jag önskar att gåt under det nya året. Måtte Gud bevara och beskydda Master under det nya året. Tack för att under det gamla. + Tack lilla Master för senast! Master kan g'ra vad jag har glatt mig åt den där resan. Med Pappa är det någonlunda. Inatt har Pappa sovit rätt gån. - Idag är

3 flickor Ringsirån här, som äro
oerhört rara. Tråkigt nog är
vädret just fullt idag när de äro
här. Det är så råkigt att ha Gun-
net hemma. Allt gick lyckligt
för henne på hemresan.
En varm hälsning till Mamma

Från

Masters Tingivna

Ragnvald.

Sigtuna d. 21 Augusti 1919.

Käraste Astrid

Ett litet ord måste Du ock hafva med i din dyra moders bref, såsom ett tack för din födelsedagshälsning till mig, men ock såsom en hjärtehälsning från din egen födelsedag, 49årsdag, d. 9de i denna månad. Jag kom väl ihåg Dig, men tyckte att det nästan var högtidligare, att mina rader fingo följa med till d. 24de.

Tack för de sköna ord ur Upp. B. hvarmed Du inlede ditt bref; de voro ju nästan de högtidligast^e som mötte mig. Gud välsigne nu ditt nya år med allt godt Han vill och kan gifva Dig. Jag har nyss i en bok blifvit påmind om de omätliga nådeförmåner, som ligga förvarade för vår räkning i Kristus, och som vi blott behöfva öppna våra hjärtan i barnslig tro, för att emottaga.

Innerligt kärt att minnas sammanträffandet med Dig och läskamraterna i Uppsala.

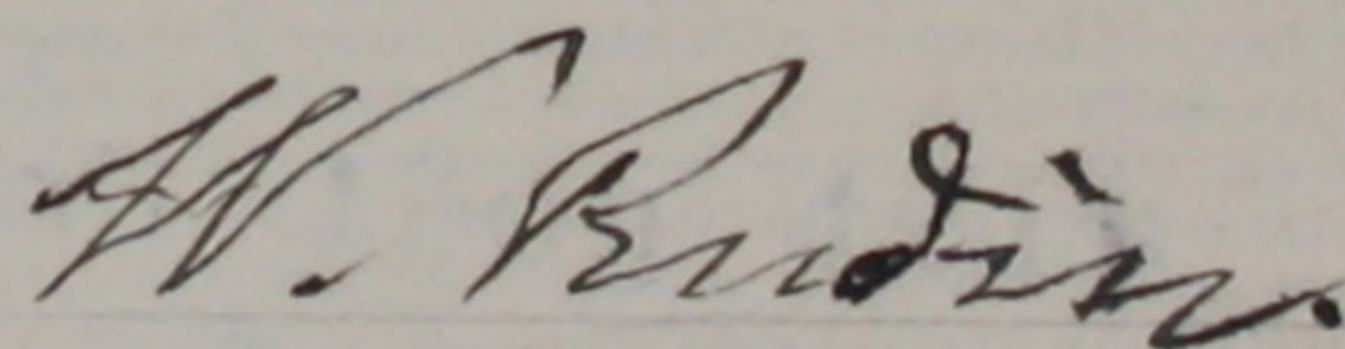
Det var af verkligt intresse att höra, att Du var närmare bekant med kyrkoh. Melander i Jämtland. Han skall ju här börja en skola för lekmanns arbetare i församlingen hösten 1920.

Tack ock för värderika meddelanden från Eks-
härad; hälsa dem innerligt, om några komma till
Mors högtid. Till henne har jag skrifvit om det
väsentligaste jag har att nämna. Du får därför
ej många ord. Jag har haft och har ofantligt
mycket att skriva efter min födelsedag.

Gud välsigne Dig, min älskade vän, på alla dina
vägar.

Din alltid hjärtevarmt tillgifne

farbror

Bed din Mamma läsa sitt bref före kl. 11 på
söndags f.m. Du får då veta orsaken.

Utskrifad den 22/1 1919

Kära Moder!

Tack så mycket mycket för de
rara äggen! De ^{äro} (vara) så goda.

I dag ha vi varit i kyrkan alla-
hoppa utom Gunborg. Gunborg har haft
vattkoporna & legat några dagar.

Det var komministern, som predikade.

Det var bra mycket folk. I Kväll Pappa skolan. O, vad det ska bli roligt!
skall hålla föredrag. Hoppas det kom-
mer mycket folk! Det borde givet göra,
ty Pappa & Mamma ha telefonerat till ifrån mig.
alla de olika håll.

Hälsa så väldigt mycket till
Hjalmar. Ge Mormor stora famnen

från Mosters tacksamma
Maria..

På torsdagen var Inggerd, Margit
& jag ute & roade. Båten är i den
bortresta tjärn. Emellan den bortre &
den närmaste är det mycket grunt, så
man måste staka sig fram. Nu gjor-
de vi så. Jag stod i fören & tog emot
de biskar, som växa där. Ett tv tre gick
en grun utar & jag ramla baklänges
i sjön. Ah, vad Margit & Inggerd
skrattade!

O m Måndag ska jag börja

P. L. Tyra hälsar så mycket

[1916 7/8]

ödmärkande hjertan. Ja Herren gifte
blott att den af honom äsyftade
välsignelsen ej måtte försummas

Tack för deltagande tankar.

Hur godt att ha sådana kära
vänner som framför- allt önska
en evighets lifets värt -

En varm, hjertlig hälsning till
kära Tant och till Astrid den
28. Jag tänkte få sända en liten
här beviljad Skrift med, men den
tycks ej komma än -

Hälsa och mycket kära Ser-
trud från

din vän sen alla
tider

Tack för dem alla!

"Glad bekänner jag för världen:
jag är döpt i Jesu namn.

Hvord än möter mig på färden
öppen är min Faders famn,
Om jag också intet äger
mer än allt i världen väger
dopförbundets helga skrud
och mitt barnskap hos Gud."

Du kära Astrid! Du har väl
ock funnit denna kära psalm
bland så många sköna i Eklunds
sista bok. Hvilken skatt är den
boken ej. Den lilla vers och
de följande passa ju, när vi fira
vårt ^{dob}stur lyckliga och obero-
ende af allt vore vi ej om de skat-
ter som då gåfvas oss alltid om
fattades i tro, men hur dåligt
går det ej många gånger. —

Tack så varmt för ditt kär-
leksfulla brev! Tanke kan gå nu
särskildt till föregående tider, när
den käre Farbror på Tants och
din dag älskade att i kärlek
sprida dop och fägring genom

vårens lökar, som han just så
omärkligt trollade in i hemmet.

Nu glädes han af bättre blom-
mar. — Du har nog ock höjdat
öfver Eklunds: "Jag vet en blom-
ma fin och skär; jag må den
lyftlig kalla" sid 101.

Dagarna gå så fort, det är öfver
4 veckor sedan denna riktiga hjert-
löshetens tid började. Å ena si-
dan tackar man, ville göra det,
för gåfvan, å andra blir man i
sitt sinne kanske otåligare, när
en gifven förhållning dock ej med-
för just större oberoende af den
så hjertligt gifna men dock tids

Ugenta den 18 Okt.: 1914

Bara Astrid!

Det var mycket rörande att du
ville mödas dig så, och skrifva till mig.
Det är nog en verklig ansträngning
att kunna skrifva med vänster hand.
Jag har försökt under alla mina
fingerövningar, men det har jag gått,
jag var för gammal att läsa.

Nu undan vi så mycket igen, hus det
 är med dig. om det är någonting
 framåt sedan sist. vi ämnar för
 våra telefonsamtal med någon
 af erhånen. Vi kunna nog i ana
 huru plågat du varit i huset och
 du haft att afse våra denna tid

Hennes lemman som vilja stanna
som på alla åldre. Sänd henne
genom någon af dina cyckare
se hjertliga hälsningar. Jag har
ju genom dig tackat för hennes
räsa bref fr. Adelsboda. -

Här ha vi nu haft min gamla
 Lovisa några veckor & det har
 varit till hjälps- och tröst
 för oss alla. I morgon
 skall hon resa till sitt eget och
 vi vänta om tisdagen en Gennsinn
 & med öfverlydlig förhoppning. —

Hon hade nemligen 6 barn uppe,
- alla omöjliga, att fästa sig för
en säkerligen cyssande för oss.
När den 7 de kom såg hon hygg
ligare, ^{ut} så jag tänkte ej em mht
på att hon hade några barn om
jag ej hade erfarenhet af - utom
tag henne. Senare har jag hört

all have in common - I love them for all they represent
want make them represent all - the few dark fragments

Feb. 4. 2°

Ja har Maria i dag träffat Eitha
o. o. duigenom hätt både om
dig o. "Pante". Du är mycket litet
bättre men ändå något. Guck
nare lefnad för det som är och
att du kan röra den käre armen
liten mer. Ja det är sant som

Ja, tankes rätt ofta på denna ord
"när man är en lidbruten eller ylf
blir hindrad att göra ett oombr-
ligt finger - allt är af Gud. —

Kärleks kärlek. Skall din
 omgifning när du kommer hem
 följa att ähta dig nog. Det är en
 smärre väg. att vilja vara allt för alla
 men ej för sig. Gack du ut så väl
 "i allt detta öfvervinne vi genom
 honom som är allihv" hafuer."
 Gud hjälpe dig. -

Jag undskat att din mamma
 fått vara bättre och ^{konst}roa sig mer
 det kanske och är till nytta för

alt sage wo hin ich o alt harr amirals sei kern
 Jung Sam an in Himmel für die Seigie Charles - mein heu 4
 mander pro Seelung gew - Just hiedie de heu Baum für teil

J må ha de han lofvit ovanligt
godt.

Hälsar vår älskade ^{frö} så inner-
ligt.

Ellis ber mig hälsas och gratulera dig.

Och jag så till sin emot en
varm omfamning från din
sacksamma och tillgifna
syster Gertrud.

Österskär 7/8 - 12

Älskade syster!

Här komma vi med en li-
te anspråkslös påhög för att få
gratulera dig på din födelsedag.
Vartarna äro nog ej sådana du
önskar - du skall få bättre en
annan gång. Men "hittade" jag
inga andra. - Men så vill
jag också få önska dig så my-
cket, mycket godt smaka ditt
nya år. Måste du få bli till

mycket hjälp och glädje, som
ditt hjärta ju så önskar, men
måne du också få känna lite
glädje. Och framför allt måne
Guds nåd och välsignelse bvi-
la öfver dig! - Vore allt så kärt
att någon gång få komma hjäl-
pa till dig på den dagen - men
det är inte så långt när du har
sin födelsedag i samma månad.

Här ha vi varit duktigt upptagna
nu ett par dagar. I
går hade vi ett la reda på
45 l. bär och i dag har jag ska-
lat 4 1/2 tjog bräckt - låter det
inte som om vi vore på Ode-
boda? Du skulle väl så tref-

ligt vi hade i går: jag satte
med barnen o rensade källan
då moster Ebba o Iven kom-
mo hit, och då passade jag på
att be moster läsa högt för oss,
och så sutto vi där tillsammans
och hade riktigt trevligt.

Ivor du, att du skulle kun-
na komma till oss till Emils
födelsedag? Det vore så kärt
för oss. Vi komma att fira
den tillsammans i all sinness
utan något främmande.

Det är mycket dåligt med
Hypokoh. Löffgren. I går ansåg
moster (det är hans patient) att
att inte var något hopp.

Vi glädja oss åt att Maure är
så mycket bättre och hoppas att
både Maure & Honnorie (som vi
vänta ut hit i morgon) med få mest
gagn af sin vistelse i Jämtland.
Det var ju ömt om Anna Ahlin
med hennes mans hastiga bortgång.
Jag såg henne i en spårvagn i går
och talade med henne. Hon föreföll
dock ej mycket djupt tagen - för att
säger riktigt öppet - förvånande lite,
men det kan ju vara så att hon hör
till dem, som ha förmåga och vilja att
visa ett lugnt, ja gladt utseende fast
då de ^{tungt} bär i hjärtat. - Nykolsens köppers
hopplösa tillstånd har mycket smärtsamt
berört mig. Håll på så varmt till Mor!
Det är så stort hjerta att hon varit bättre!
Tack för säng och för all omsorg om
oss. Din tillgivne bror Ernst

Österskär 7/8 1912.

Kära Astrid!

Vi ha i dag firat vår Drottning
födelse = & 50 års dag med flagg-
ning, lefve = & hurrarop: her &
fru, alla barnen (utom Gunborg, som
ej var så royalistisk) samt tjänste-
personal voro samlade vid flagg-
stången, då flaggan gick i topp
och pappa gjälf utbragte "lefvet"

Maria har senare i ensam-
heten utbragt åtskilliga "lefre"
ute i skogen. --

Och nu vilja vi komma och ut-
bringa vårt "lefre" också för vår
kära syster och moster eftersom
du är så konungskt simmad
och firar födelsedag i dessa
dagar. Och det blir för visst ett
"lefre" ur svenska hjärtans djup:
d.ä. af fullt och uppriktigt hjärta.
Bland våra enkla hälsningsgäf-
vor sända vi ett skärpspärr,
som det skulle göra oss en glädje
om du tyckte om och ville bär.
Må det få vara också en
symbol för vår varma önskan,

att ditt lif må under det kom-
mande året mer och mer i-
klädas "d.ä. Sammanhållas, vär-
mas af "Kärleken", den från Guds
barmhertighet i Jesus Kristus ned-
flödande "Kärleken, som är full-
komlighetens band" (Kol. 3:14),
den kärleken, som mottagen
af Gud och människor också
kan gifvas tillbaka åt Gud och
människor och som därpå binder
samma med Gud och Guds-
människor såsom intet annat
och ger ett eljes fattigt, sam-
manhängande människolif
stadga, fasthet, innehåll och
mål! — —

da kan du ju äfven säga något om din me-
ning om Edda. Om vi hade bode resa är lämp-
lig, som vi ha tänkt den, så får mina resa
hem en par dagar i förväg och baka skor-
por och pepparkakor, så vi kunna ha något
med oss att stoppa i nio hungriga magar.
Dessutom du jag att få veta hvad i kålväg
är lämpligast säga med och om något från
Premska Hem behöfves, du förstår att du bara
är glädje för mig att få hjälpa dig med
sådant. - ~~Lilla~~ Nu slutar jag med en glad
klappande, fannande, kyssande helsning från
våra tre små flickor, de ville naturligtvis själva
skrifa sina helsningar, men de får vänta till
Fastus födelsedag. Bered dig då att ha dubbla glasögon
att kunna tyda deras hieroglyfer. En innerlig hels-
ning till älskade mor och till dig själv, kära lille system
från din vän och syster Ester.

1911 7/8
litet närmare om i "Systerbrevet", men en
som särskild bad mig nämna, skall jag
herra ifrån, nemligen fräken Wennekvist.
Vi ha träffat henne endast en par ggr,
men vi fått språka riktigt mycket. Idag
satt hon och vi alla och språkade vår en
par timmar och både Abel och jag äro mycket
förtjusta i henne. Barmen lade sig snett
om henne i gräset och kände sig så be-
kanta med henne. Hon känner sig så väl
mående häruppe, nu ser vi fått värme och
tycker att naturen här och i hatar påmin-
na på om bevaranda. - Jag tror ej att jag
kan afsända Systerbrevet förrän efter Fred-
hagens resan och sparar till dess, hvad jag
kan hafva att berätta härifrån och öfver-
går till våra närmaste framhållningar.

Du förtär nog än vi med stor glädje emö-
se vår leddehoda-vistelse. Om du passar
här och dig här vi tänkt på komma
strax efter vår hemkomst. Vi komma
till Stockholm d. 9de på middagen och
kunna vara redo att resa till leddehoda
d. 10de. Vi kunna dock rätta vår hem-
resa härifrån antades efter hvars önskan,
men vilja ej gerna här barnen i Stock-
holm mer än den minsta möjliga. Om
du skulle vara lämpligt, vore det skönt
för oss, att barnen och kokerskan (hina),
som ju har bäst behöfver, finge komma
på torsdag d. 10de och att jag finge kom-
ma på lördag med hel, ty jag har en-
het det för gassarnes utrustning att ordna,
innan jag kan känna mig lugn att

resa ut. Hina är nu så van vid barnen
och hjälper dem så snällt, att jag ej tror,
att du får för mycket på dig, du får att jag ej
kommer genast. Kerstin har också fått hjäl-
pa småsyskonen mycket här så hon är också
van derid. Du skall tro, att jag är tack-
sam öfver denna tid uteslutande gifven
att barnen. - Jag väntar nu svac på
annans efter sjuknig, barnhusa. Att
träffa och antaga henne ligga också på
mig den 10de & 11te Aug. - Har du någon
uppfattning om, huru ofta skulle passa
för den platsen och platsen för henne. Hon
skall ligga i samma rum som två af
barnen och behöfver framför allt vara ren-
lig och ha ordnings-sinne. Jag väntar
att få några rader från dig här och

Grand Hôtel des Salines

RHEINFELDEN den 6. Aug. 06

Min kära syster!

Jag tar för gifvet
att vi på din födelsedag ären
samlade på Addeboda och ber
jag på detta vis få närvara och
af hjärtat önskar dig allt godt
under det nya år du nu går
till mötes! Jag hade äfven
länkt få gifva dig en liten
present, näml. ett album, som jag
särskänningom länkte få fylla med
sådana fotografier som kunna vara dig

kära. Innevidt skall jag
före afresan ej träffa några
förberedelser därför utan får
väl göra det vid hemkomsten.

Vi ha hela tiden haft det
härregasie väder, emell vid ibland
varit väl varmt (32° i skuggan). Hvar
natten kom emell vid ett åskväder
som friskade upp luften lite. Jag
är fortfarande ganska ensam, men
från sist tiden har jag dock kommit
i beröring med några gäster, som
är ganska sympatiska. M. a. är det
en tysk fru med sin 10 åriga dotter,
som är mycket trefflig att språka med.

Att seamma här fulla 3 veckor
är mig omöjligt, det jag i så fall
ej hinna se många anläggningar.
Jag har fått de alla bästa introduk-
tioner, som jag ej vill försumma
att använda mig af. Innevidt

stannar jag väl till början
af nästa vecka.

Där ses du till Trideborg,
eller kanske du se den är där?
Hur kan det sig till med farbror Paul?

Hälsa far, mor och
systrarna så lyärligt från den
tillgifne broder
David.

Clara Marna

Wibby den 4 Augusti 1906.

Min kära systerliga Astrid vän!

Tack! ja, ett så innehållsrikt och omfattande tack som möjligt. Tack särskildt innerligen just för all systerlighet, som ju gör, att jag kanske känner mig allt för hemma; tack så varmt för all daglig, stundlig omsorg om själ och kropp, för all rik kärlek som ^{har} deltagit i alla minnas förhållanden och små torg. Tack, tack för allt kära Astrid! Till min kära Tant och Farbror vill du ju säga mitt varma, innerliga tack för all deras stora, kärleksfulla vänlighet. Denna sköna tid på det frid uppfyllda Söldebods hör till de oförgätliga minnena

hela den stora, oväntade förringen. Kam-
erna gjorde många utrop af förtärskel-
se öfver ämnerstans "öfverflöd" ^{det} helst ännu
fanns mycket god af det första förädet
Rosorna helade från dig ända till i går-
ja, om är vi på långressa. Far och jag,
vi hade en så skön sjöfärd i går, ingen
sjöging, först soloken och milda, varm
luft och sen glittrande månsken, när
vi kommo till Dalsnäs. Vi sutto upp
och fröjades öfver alla rika gåfvor i
naturen, halpigs till Landoot från Dalsnäs,
sen kröps vi i båt. Idag på morgnen
fann jag, att Fars krafter nog ej är så
stora, då de pröfvas, vi gingo ju litet i
Söldebods i går och sömnens var ej så djup i
Söldebods; och därför var han allt mycket tröt
i morse; efter frukost och litet hvilade här
på hotellet, hoppas jag han känner sig

En varm
hjärtlig, kärleksfull
helsing
till
alla
från
den
ungstade
högskolan
i
Hus

209
särskilde därför, att man känner sig
Gud så nära ej blott i tempelet skogen
utan öfverallt.

Det är så underligt och tomt att säi
att man bli' bort från all gemenskap
Så ofta, ofta ha' tankarna gått till Adde
boda dessa dagar. Hur står det till med
hi alla kära vänner hvar och en,
sitter Barbro under björken? Tant är
hos kyrcklingarna det veta vi? men
hur det är med Astrid själf, det får
man aldrig veta. Skysket ha' vi ock
vundrat hur Barbro Paul står. Vi ha'
försökt telefona till Stockholm ett
par gånger, men ej träffat Mamma hem
ena. I går var vi uppe vid väningen
vid 4 tiden, men lyckades ej, ej heller
fingo vi telefona hos henne från Tuna
eller Abels väning i staden. —

Mamma var allt ganska trött, hade
syltat och konserverat, torrt sockeräp-
ple m. m.; vänner var så tryckande i sta-
den; men hade der ej varit en djup
fred i vårt innersta af Addeboda luft
~~och~~ och gräddor, och af stillhet, frid och
ro hade vi stått oss så pass bra, det
är visst. Mamma hade nog väntat
oss på Skindagen, ty hennes resa hade
på grund af Rönnsförhållanden blifvit
framflyttad till Torsdagen; bärn i
trädgården hade delvis mognat o. s. v.,
men det gick sen rätt bra ändå att
bli i ordning; Pappa och jag dröjde ju
ock govt till Fredag middag. —
Astrid du "gräddor" tycks vara ett
kollektivt och minfatta smör (det är
ju rätt naturligt förstås), pepparkakor
krusbär i mängd, kaka m. m. Tack för

det väl gå, och vår Gud skydda och bevara
och hjälpa med sin kraft. Om det får
gå väl igenom, beror det väsentligen på
den stärkande äddeboda vistelsen, kära
vän. En stor skickelse var det att vi ej
kommo af i Gern, som Far ämnat och så
gerne ville. Idag logera vi på Stadshotellet,
men önskar ju få några enkla rum. Några
barnötskad och andra botaniska sällsynt-
heter ha vi sett i förbifarten, den ljusblå, fina
Leicorion tycks vara vanlig, den är så rocker.
En del af ruinerna egentligen blott af muren
passerades och på promenaden, liksom gamla
byggnader med spetsgafflar och framskjutande
bjelkar o stockar; något gammaldags följande
ovillkorligen med de smala, besymmerliga gator-
na äfven på korta afstånd, då vi ej gäta för att
se. - Kära vän om du kunde vill skicka
några rader vid tillfälle och tala om hur det
är med din kära farfar. Vi alla - Farbror Paul
Pappa var så angeligen i går att få reda på nå-
got i Stockholm, och vi längta derefter vore så
snällt under Wioby porten restanta; jag tänker,
att arbetet där också ut-

Köpenhamn d. 3/9 1905.

Käraste Syster!

Tack hjärtligt för dina båda bref! Jag är icke litet
intresserad af att höra huru de första dagarna i
den nya världen komma att se sig. Du får lof
att skrifa 10 rader därom, eller på ett brefkort. Är tele-
fon inredd och hvilket nummer? Hvilket är Ernsts num-
mer?

Nu har gamla Fröken v. Vicken slutat sina dagar.
Hon afled i morgon efter att ungefär ett dygn ha
legat som i en slummer. I tisdags åtta dagar sedan
var jag inne hos henne. Hon klådsade då till sina
goda vänner dögels.

I morgon är det nu tving, och jag är ganska an-
strängd och trött nu. Det blir skönt om det bli-
ver förståndet!

Kärsa innerligt till Far, Mor och syster.

Din varmt tillgivne

Mamma.

En hjärtligt tack för ditt besök. Nu ha
vi ju gemensamma minnen härifrån!

- Vid begravningen om Fred. för jag träffa en del af släkten
hvilket blir roligt.